

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 6C/161/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513207602
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2021:2513207602.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47258713, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom P. V. Rovnianka 5194/1, Martin, proti žalovanému: N. Q., nar. X.X.XXXX, bytom V. XXX, V., za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Spotrebiteľské Centrum, občianske združenie so sídlom A. Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42249708, osobitný subjekt zastúpený JUDr. Romanom Juríkom, PhD., advokátom so sídlom M. Flengera 4, Nové Zámky, o zaplatenie 6.148,98 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 3.495,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške:

- 8,75 % ročne zo sumy 245,93 eura od 24.1.2013 až do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 22,27 eura od 1.2.2013 až do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 142,90 eura od 16.2.2013 až do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 145,04 eura od 16.3.2013 až do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 147,21 eura od 16.4.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 149,42 eura od 16.5.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 151,66 eura od 16.6.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 153,93 eura od 16.7.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 156,24 eura od 16.8.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 158,58 eura od 16.9.2013 až do zaplatenia,
  - 8,50 % ročne zo sumy 160,96 eura od 16.10.2013 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 163,38 eura od 16.11.2013 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 165,82 eura od 16.12.2013 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 168,31 eura od 16.1.2014 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 170,83 eura od 16.2.2014 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 173,40 eura od 16.3.2014 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 176,- eur od 16.4.2014 až do zaplatenia,
  - 8,25 % ročne zo sumy 178,63 eura od 16.5.2014 až do zaplatenia,
  - 8,15 % ročne zo sumy 181,31 eura od 16.6.2014 až do zaplatenia,
  - 8,15 % ročne zo sumy 184,03 eura od 16.7.2014 až do zaplatenia,
  - 8,15 % ročne zo sumy 186,80 eura od 16.8.2014 až do zaplatenia,
  - 8,75 % ročne zo sumy 110,09 eura od 5.11.2012 až do zaplatenia,
- to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. P r i z n á v a žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi rozsahu 41,12 %.

v

IV. Osobitnému subjektu nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 22.5.2013, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 11.6.2013, upresnenou podaním zo dňa 12.1.2015, doručeným súdu dňa 14.1.2015, spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783 (ďalej aj ako len „pôvodný žalobca“ v príslušnom tvare), sa domáhala od žalovaného zaplata sumy 6.148,98 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,99 % ročne zo sumy 4.553,65 eura od 5.11.2012 do zaplata, so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 163,08 eura od 5.11.2012 do zaplata, so zmluvným úrokom vo výške 21,24 % ročne zo sumy 714,41 eura od 16.11.2012 do zaplata, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.108,73 eura od 1.2.2013 do zaplata, zo sumy 192,49 eura od 16.9.2012 do zaplata, zo sumy 847,76 eura od 23.11.2012 do zaplata a nahradiť jej trovy konania.

2. Žalobný nárok odvodzoval pôvodný žalobca od troch zmluvných vzťahov pôvodného žalobcu a žalovaného, založených Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty zo dňa 2.3.2010, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011 a Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011. Na základe Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty zo dňa 2.3.2010 poskytol pôvodný žalobca žalovanému revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca vo výške 700,- eur s možnosťou ďalšieho čerpania v prípade pravidelného splácania vo výške dohodnutého percenta z poskytnutého úverového rámca. Revolvingový úver bol vedený na úverovom účte č. XXXXXXXXXXXXXXX a pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX. Úver sa zaviazal žalovaný splatiť pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 5 % úverového rámca, t. j. splátka 35,- eur vypočítaná ako 5 % zo sumy 700,- eur. Splátky boli splatné vždy k 10. dňu kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom boli peňažné prostriedky čerpané. Podľa čl. III. - 2.-3.. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej aj ako len „VP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, držiteľ úverovej karty je oprávnený čerpať úver formou financovania nákupu tovaru a služieb na obchodných miestach, ktoré akceptujú túto úverovú kartu, t. j. prevodom na účet predajcu, ďalej výberom v hotovosti v miestach na to určených, prevodom na účet určený klientom alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Podľa čl. III.-5.1. VOP, revolvingový úver sa poskytuje klientovi na dobu neurčitú v prípade pravidelného splácania, taktiež a úverová karta k čerpaniu finančných prostriedkov z úverového rámca. Podľa čl. III.-5.-3. VP, platnosť karty, a s tým aj zmluva o poskytnutí úverového rámca končí aj v prípade, ak po dobu dlhšiu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte klienta žiadny pohyb. Pôvodný žalobca uviedol, že celková suma, ani dátum splatnosti revolvingového úveru nie je možné vopred určiť, vzhľadom na možnosť čerpania finančných prostriedkov pri pravidelnom splácaní. Každá splátka zahŕňala v sebe úverovú istinu, t. j. príslušnú časť čerpaného úveru, zmluvne dohodnutý úrok, poplatok za poistenie úveru a poplatok za vedenie revolvingového účtu. Zmluvný úrok bol dojednaný na 21,24 % ročne, pričom táto úroková sadzba bola platná ku dňu podpísania zmluvy. Žalovaný prijal poistenie úveru podľa bodu 2) Štandardný súbor poistenia časti D) označenej ako: Poistenie klienta úverovej zmluvy, vo výške 4,99 % zo stanovenej mesačnej splátky úveru. Žalovaný ku dňu 31.10.2011 vyčerpal z úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.808,06 eura, ktorá suma pozostáva 1.) zo sumy 994,88 eura, ktorá predstavuje celkovú sumu sitiny úveru čerpaného žalovaným výbermi v hotovosti a platbami kartou, 2.) zo sumy 700,- eur zaslanej žalovanému na bankový účet, 3.) zo sumy 27,48 eura predstavujúcej poplatky za čerpanie (výber) v hotovosti z úverového účtu, vypočítanej ako 2,29 eura x 12 poplatkov, 4.) zo sumy 85,70 eura predstavujúcej poplatky za správu revolvingového úveru, vypočítanej ako 2,70 eura x 21 poplatkov + 2,90 eura x 10 poplatkov. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Podľa čl. V. - 3. VP, bol pôvodný žalobca oprávnený požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, s platením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30 dní, a bol pôvodným žalobcom na zaplata zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 22.11.2012. Z čerpaného revolvingového úveru uhradil žalovaný celkom sumu 1.448,95 eura až do výpovede úverovej zmluvy, ktorú dal pôvodný žalobca dňa 21.6.2013, a ku dňu účinnosti výpovede,

t. j. ku dňu prevzatia zásielky s výpoveďou žalovaným alebo ku dňu vrátenia nedoručenej zásielky pôvodnému žalobcovi, sa stal úver splatným v celom rozsahu v sume 847,76 eura, pozostávajúca z dlžnej sumy istiny reálne poskytnutého úveru vo výške 714,41 eura, z dlžných zmluvných úrokov a poplatkov za poistenie v sume 122,80 eura a zo sumy neuhradeného zvyšku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zo dňa 2.4.2012 vo výške 10,55 eura. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s platením dlžnej sumy úveru, uplatnil si pôvodný žalobca popri nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru aj úroky zo omeškania od 23.11.2012, kedy bola žalovanému doručená výpoveď zmluvy. Po doručení výpovede zmluvy žalovaný už neuhradil z tohto úveru pôvodnému žalobcovi žiadnu sumu.

3. Žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011 poskytol pôvodný žalobca žalovanému úver v sume 5.877,- eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva bola uzavretá prijatím návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy tak, že pôvodný žalobca zaplatil za žalovaného časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého tovaru, a žalovaný tovar prevzal. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 42 mesačných splátkach po 202,84 eura, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.3.2011, kedy bola splatná prvá splátka. Žalovaný sa navyše zaviazal platiť aj mesačný poplatok za poistenie vo výške 8,94 eura v súlade s časťou 7., čl. 7.1. písm. b) Súbor poistenia 2 Rámcovej zmluvy o poistení na základe veku klienta, z ktorého dôvodu súhlasil žalovaný s výškou mesačnej splátky v sume 211,79 eura ako súčtom mesačnej splátky úveru v sume 202,84 eura a poplatku za poistenie v sume 8,94 eura mesačne. Žalovanému bolo účtované poistenie úveru v celkovej výške 22,20 eura, vypočítané ako 13,25 eura + 8,94 eura. Každá splátka vo výške 211,79 eura zahŕňala v sebe príslušnú časť reálne poskytnutého úveru, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 17,99 % ročne a platná ku dňu podpisu zmluvy. Žalovaný prijal poistenie podľa bodu 3.) Rozšírený súbor poistenia časti D) označenej ako: Poistenie klienta úverovej zmluvy, vo výške 6,99 % z pôvodne dohodnutej mesačnej splátky 202,84 eura v zodpovedajúcej výške 13,25 eura spolu s poplatkom za poistenie pravidelných platieb vo výške 8,94 eura, t. j. poplatky za poistenie celkom 22,20 eur mesačne. Žalovaný sa tak zaviazal zaplatiť pôvodnému žalobcovi celkom sumu 8.895,18 eura pozostávajúcu istiny reálne poskytnutého úveru v sume 5.877,- eur, zmluvne dohodnutých úrokov v sume 2.085,78 eura, a z poplatkov za poistenie úveru v celkovej sume 932,40 eura. Pri pravidelnom splácaní mal byť úver splatený ku dňu 15.8.2014. Úver je vedený na úverom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX a pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX. Záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nebol splnený. Podľa čl. V.-3. VP, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, vyzval pôvodný žalobca žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 9.11.2012. Žalovaný zaplatil pôvodnému žalobcovi z toho úveru celkom sumu 2.740,28 eura do výpovede zmluvy, ktorá suma bola použitá na úhradu úverovej istiny v sume 1.323,35 eura, zmluvných úrokov v sume 956,93 eura, poplatkov za poistenie v sume 377,40 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 82,60 eura, vypočítaných ako 8,90 eura x 2 + 24,90 eura + 39,90 eura. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s platením dlžnej sumy úveru, uplatnil si pôvodný žalobca popri nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru aj úroky zo omeškania od 1.2.2013, kedy sa stal splatným úver v celom rozsahu v sume 5.108,73 eura, na čo bol žalovaný upozornený výpoveďou zo dňa 9.11.2012, keďže podľa čl. V.-6. VP, ku dňu účinnosti výpovede je splatný celý dlh klienta voči pôvodnému žalobcovi. Pôvodný žalobca si zároveň uplatnil zmluvný úrok 17,99 % z úveru z nesplatenej úverovej istiny v sume 4.553,65 eura od 5.11.2012 až do zaplatenia, v súlade s čl. V.-6. VP., keďže zmluvný úrok bol vypočítaný iba ku dňu 4.11.2012. Dlž žalovaného z predmetného úverového vzťahu predstavuje sumu 5.108,73 eura, ktorý pozostáva z dlžnej istiny splatných zročných mesačných splátok reálne poskytnutého úveru v sume 1.023,04 eura, z dlžnej sumy zosplatennej istiny reálne poskytnutého úveru vo výške 3.530,61 eura, ďalej z dlžných zmluvných úrokov v sume 488,48 eura a z dlžných poplatkov za poistenie v sume 66,60 eura. Po doručení výpovede zmluvy žalovaný už neuhradil z tohto úveru pôvodnému žalobcovi žiadnu sumu.

4. Ďalej žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011 poskytol pôvodný žalobca žalovanému úver v sume 288,- eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva bola uzavretá prijatím návrhu žalovaného na uzavretie zmluvy tak, že pôvodný žalobca zaplatil za žalovaného časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého tovaru, a žalovaný tovar prevzal. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v 10 mesačných splátkach po 27,97 eura, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci, počnúc dňom 15.11.2011. Keďže úver bol odfinancovaný až dňa 18.11.2011, dátum splatnosti prvej splátky bol posunutý na deň 15.12.2011, a pri pravidelnom splácaní mal byť úver splatený ku dňu 15.9.2012. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť z úveru pôvodnému žalobcovi celkom sumu 279,70 eura, pozostávajúcej z istiny reálne poskytnutého úveru vo výške 228,- eur, zmluvne dohodnutých úrokov v

celkovej výške 42,70 eura a poplatkov za poistenie úveru v celkovej výške 9,00 eura. V súlade s čl. 1.4. zmluvy bol úver odfinancovaný dňa 18.11.2011 na účet predajcu. Úver je vedený na úverom účte č. XXXXXXXXXXXXXXXX a pod variabilným symbolom: XXXXXXXXXXXX. Každá splátka vo výške 27,97 eura zahŕňala v sebe príslušnú časť istiny reálne poskytnutého úveru, zmluvne dohodnutý úrok a poplatok za poistenie úveru. Ročná úroková sadzba úveru bola dojednaná na 39 %, a platná bola ku dňu podpisu zmluvy. Žalovaný prijal poistenie podľa bodu A) Základný súbor poistenia v čl. 3.1. zmluvy, vo výške 3,33 % z dohodnutej mesačnej splátky úveru 27,97 eura v zodpovedajúcej výške 0,90 eura. Z predmetného úveru zaplatil žalovaný pôvodnému žalobcovi celkom iba sumu 117,91 eura, ktorá bola použitá na úhradu dlžnej splatnej úverovej istiny vo výške 64,92 eura, zmluvných úrokov v sume 20,29 eura, poplatkov za poistenie v sume 7,20 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v celkovej výške 25,50 eura, vypočítaných ako 3,90 eura + 8,90 eura + časť zo sumy 17,90 eura vo výške 12,70 eura). Svoj záväzok splácať úver riadne a včas nebol splnený. Podľa čl. V.-3. VP, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, vyzval pôvodný žalobca žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty formou automatizovaných písomných upomienok, naposledy listom zo dňa 9.11.2012. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s platením dlžnej sumy úveru, uplatnil si pôvodný žalobca popri nároku na zaplatenie dlžnej sumy úveru aj úroky zo omeškania od 16.9.2012, kedy sa stal splatným úver v celom rozsahu v sume v sume 192,49 eura, na čo bol žalovaný upozornený aj predžalobnou upomienkou zo dňa 9.11.2012. Dlž žalovaného vo výške 192,49 eura pozostáva z dlžnej istiny reálne poskytnutého úveru v sume 163,08 eura, z dlžných zmluvných úrokov v sume 22,41 eura, z dlžných poplatkov za poistenie v sume 1,80 eura a zo zvyšku neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zo dňa 2.5.2012 v sume 5,20 eura. Po zosplatení úveru žalovaný už neuhradil pôvodnému žalobcovi žiadnu sumu. Popri dlžnej sumy úveru a úrokoch z omeškania z úveru si pôvodný žalobca uplatnil aj zmluvný úrok z úveru.

5. Žalobca si teda uplatnil proti žalovanému neuhradené pohľadávky z troch úverových zmlúv, a to v sume 847,76 eura z revolvingového úveru zo dňa 2.3.2010, v sume 5.108,73 eura zo spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011 a v sume 192,49 eura zo spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011, spolu v sume 6.148,98 eura spolu so zmluvnými úrokmi z úveru a s úrokmi z omeškania.

6. Uznesením č. k. 6C/161/2014-116 zo dňa 21.7.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.8.2017, súd rozhodol, že pokračuje v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži, ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočky zahraničnej banky.

7. Žalovaný sa k žalobe vyjadril s tým, že nie je znalý práva, z ktorého dôvodu navrhol, aby súd pribral do konania ako osobitný subjekt Spotrebiteľské Centrum, občianske združenie so sídlom A. Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42249708, keďže je občianskym združením založeným na ochranu spotrebiteľa, ktorá skutočnosť vyplýva aj z výpisu registra občianskych združení. Následne súd uznesením č. k. 6C/161/2014-167 zo dňa 7.8.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2019, pribral do konania žalovaným navrhnuté občianske združenie ako osobitný subjekt na strane žalovaného.

8. Osobitný subjekt ešte pred prvým pojednávaním vo veci samej namietal nedostatok zastúpenia žalobcu v spore, keďže stranu spore v čase začatia konania podľa § 24 a § 25 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.6.2016 (ďalej aj ako len „OSP“ alebo „Občiansky súdny poriadok“ v príslušnom tvare), ako aj podľa súčasnej právnej úpravy, konkrétne ust. § 89 ods. 1 a 3 zákona č. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších prepisov (ďalej len „CSP“), stranu môže zastupovať buď všeobecný zástupca alebo právny zástupca, pričom zákon v čase podania žaloby nedovoľoval, a ani v súčasnosti nedovoľuje, aby všeobecný zástupca sa nechal, zastúpiť treťou osobou, a to ani advokátom. Podľa výpisu z obchodného registra zaniknutého pôvodného žalobcu je zrejmé, že konať a podpisovať v mene spoločnosti pôvodného žalobcu boli oprávnení aspoň dvaja členovia predstavenstva spoločnosti, z ktorých jeden je vždy predseda predstavenstva. Spoločnosť zaväzujú členovia predstavenstva právnymi úkonmi, pričom pre platnosť právneho úkonu za spoločnosť sa vyžaduje podpis predsedu predstavenstva spoločne s podpisom ďalšieho člena predstavenstva spoločnosti. Pri podpisovaní v mene spoločnosti pripojí predseda predstavenstva a ďalší člen predstavenstva k vytlačenému alebo napísanému obchodnému menu spoločnosti svoje meno a priezvisko, podpis a označenie svojej funkcie. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že pani K. C. nebola ani len členkou predstavenstva spoločnosti, za spoločnosť teda nemohla konať. Na základe splnomocnenia však mohla spoločnosť zastupovať sama v konaní pred súdom, bez možnosti substitučne splnomocniť tretiu osobu, vrátane advokáta. S poukazom na uvedené,

považuje osobitný subjekt splnomocnenia predložené žalujúcou stranou do konania za neúčinné pre súd. Usadená euroadvokátka JUDr. Helena Strachotová, podľa názoru osobitného subjektu, nemá oprávnenie zastupovať žalobcu v tomto spore, a preto všetky je podania voči súdu sú potom vo vzťahu k žalobcovi neúčinné a môžu zaväzovať jedine ju, prípadne ešte pani K. C., o ktorej nemá osobitný subjekt, a zrejme ani súd bližšie informácie.

9. Na výzvu súdu predložila právna zástupkyňa žalujúcej strany súdu úradne osvedčenú fotokópiu plnomocnenstva (č. I. 246 súdneho spisu), ktorým pôvodný žalobca splnomocnil dňa 11.6.2011 svojich štyroch zamestnancov, aby v mene žalobcu udeľovali a odvolávali plnomocnenstvo na zastupovanie spoločnosti v konaní pred súdmi pre splnomocnencov: 1.) Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, a 2.) JUDr. Helena Strachotová, advokátka so sídlom Hviezdoslavova Martin. Plnomocnenstvo za pôvodného žalobcu podpísali dve osoby, a to X.. N. T., predseda predstavenstva a generálny riaditeľ CETELEM SLOVENSKO a.s., a X.. T. W., člen predstavenstva CETELEM SLOVENSKO a.s. Pod ich podpismi za vetou: „Toto plnomocnenstvo prijímam“ sú podpísaní všetci štyria splnomocnení zamestnanci, vrátane K. C., trvale bytom Q. XX, D.O.. Takto splnomocnených zamestnancov identifikoval žalobca v plnomocnenstve ich menom, priezviskom, akademickým titulom, adresou trvalého pobytu a ich rodnými číslami. Podľa tohto plnomocnenstva môže každý z uvedených zamestnancov konať na základe tohto splnomocnenia aj samostatne. Plnomocnenstvo bolo udelené na dobu neurčitú.

10. V ďalšom podaní predložila právna zástupkyňa žalobcu opis úradne osvedčeného plnomocnenstva (súčasného) žalobcu, t.j. spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, konajúcej prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom organizačnej zložky Karadžičova 2, Bratislava, zo dňa 1.1.2020, vyhotovený v slovenskom aj v anglickom jazyku (č. I. 283 súdneho spisu), ktoré za organizačnú zložku v mene spoločnosti podpísal vedúci pobočky zahraničnej banky R. R. Z., ktorým žalobca splnomocnil zamestnanca spoločnosti: S.. X. J. s funkciou označenou ako Teamleader, bydliskom N. X, K., s uvedením jej dátumu narodenia a rodného čísla. Týmto plnomocnenstvom žalobca splnomocnil S.. X. J. vo veciach taxatívne vypočítaných v plnomocnenstve, vrátane udeľovania a odvolávania plných mocí advokátke JUDr. Helene Strachotovej, usadenej euroadvokátke, so sídlom Hviezdoslavova 7. Martin, na zastupovanie spoločnosti žalobcu v súdnych konaniach a vo všetkých zverených právnych veciach. V plnomocnenstve sú uvedení aj iní advokáti, medzi ktorými si mohla S.. J. vybrať na účely udelenia alebo odvolania plnomocnenstva na zastupovanie spoločnosti žalobcu. Za vetou: „Vyššie uvedené splnomocnenie prijímam“ je S.. J. podpísaná. Plnomocnenstvo bolo udelené na dobu určitú, do 31.12.2020.

11. Na základe plnomocnenstva žalobcu udeleného zamestnankyni S.. J., oprávňujúceho ju udeliť a odvolať plnomocnenstvo advokátom určeným v plnomocnenstve, vrátane JUDr. Heleny Strachotovej, na zastupovanie žalobcu vo veciach vymedzených v plnomocnenstve, aj na zastupovanie v súdnom spore, S.. J. konajúc za žalobcu, na území Slovenskej republiky konajúceho prostredníctvom organizačnej zložky, dňa 8.10.2020 písomne splnomocnila JUDr. Helenu Strachotovú, usadenú euroadvokátku, na zastupovanie žalobcu v tomto spore (č. I. 286 súdneho spisu).

12. Z výpisu z obchodného registra týkajúceho sa organizačnej zložky žalobcu, konajúcej v mene žalobcu na území Slovenskej republiky, je zrejmé, že vo všetkých záležitostiach týkajúcich sa organizačnej zložky (pobočky zahraničnej banky) je oprávnený v mene spoločnosti žalobcu konať a podpisovať vedúci organizačnej zložky (pobočky zahraničnej banky) samostatne. Vedúcim organizačnej zložky žalobcu na území Slovenskej republiky je od 1.4.2018 až doposiaľ R. R. Z., teda tá istá osoba, ktorá podpísala v mene žalobcu plnomocnenstvo pre zamestnankyňu S.. J. aj na udeľovanie a odvolávanie plných mocí advokátom uvedeným v plnomocnenstve, vrátane advokátky JUDr. Helene Strachotovej, usadenej euroadvokátke, na zastupovanie žalobcu v súdnych konaniach a vo všetkých zverených právnych veciach.

13. Podľa § 31 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocnenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia. Plnomocnenstvo možno udeliť aj niekoľkým splnomocnencom spoločne. Ak v plnomocnenstve udelenom

niekoľkým splnomocnencom nie je určené inak, musia konať všetci spoločne. Ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Písomne sa musí plnomocenstvo udeliť aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu.

14. Podľa § 32 ods. 1 OZ, ak z právneho úkonu nevyplýva, že niekto koná za niekoho iného, platí, že koná vo vlastnom mene.

15. Podľa § 32 ods. 2 OZ, ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

16. Podľa § 33a ods. 1 a 2 OZ, splnomocnenec je oprávnený udeliť plnomocenstvo inej osobe, aby namiesto neho konala za splnomocniteľa, a) ak je výslovne oprávnený podľa plnomocenstva udeliť plnomocenstvo inej osobe, b) ak je splnomocnencom právnická osoba. Z právnych úkonov ďalšieho splnomocnenca je zaviazaný priamo splnomocniteľ.

17. Podľa § 33b ods. 2 OZ, druhá veta, zánikom právnickej osoby, ktorá je splnomocnencom alebo splnomocniteľom, zaniká plnomocenstvo len vtedy, ak jej práva a záväzky neprechádzajú na inú osobu.

18. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare), ak je podnikateľ fyzická osoba, koná osobne alebo za neho koná zástupca. Právnická osoba koná štatutárnym orgánom alebo za ňu koná zástupca.

19. Podľa § 191 ods. 1 OBZ, predstavenstvo je štatutárnym orgánom spoločnosti, ktorý riadi činnosť spoločnosti a koná v jej mene. Predstavenstvo rozhoduje o všetkých záležitostiach spoločnosti, pokiaľ nie sú týmto zákonom alebo stanovami vyhradené do pôsobnosti valného zhromaždenia alebo dozornej rady. Pokiaľ stanovy neurčia inak, je oprávnený konať v mene spoločnosti každý člen predstavenstva. Členovia predstavenstva, ktorí konajú v mene spoločnosti, a spôsob, ktorým tak robia, sa zapisujú do obchodného registra.

20. Podľa § 7 ods. 1 a 2 OBZ, organizačnou zložkou podniku sa rozumie organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Pri prevádzkovaní organizačnej zložky podniku sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o organizačnú zložku podniku. Organizačnú zložku podniku právnickej osoby možno na návrh zapísať do obchodného registra.

21. Podľa § 13 ods. 5 OBZ, vedúci organizačnej zložky podniku alebo vedúci podniku zahraničnej osoby, ktorý je zapísaný do obchodného registra, je splnomocnený za podnikateľa robiť všetky právne úkony týkajúce sa tejto organizačnej zložky alebo podniku.

22. Podľa § 15 ods. 1 OBZ, kto bol pri prevádzkovaní podniku poverený určitou činnosťou, je splnomocnený na všetky úkony, ku ktorým pri tejto činnosti obvykle dochádza.

23. Podľa § 14 ods. 1 OBZ, prokúrou splnomocňuje podnikateľ prokuristu na všetky právne úkony, ku ktorým dochádza pri prevádzke podniku, aj keď sa na ne inak vyžaduje osobitné plnomocenstvo. Prokúru možno udeliť len fyzickej osobe.

24. Podľa § 24 OSP účinného do 30.6.2016, účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Ak nejde o zastupovanie podľa § 26, môže si účastník zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V tej istej veci môže mať účastník súčasne len jedného zvoleného zástupcu; to neplatí, ak ide o zastúpenie podľa § 25.

25. Podľa § 25 ods. 3 OSP účinného do 30.6.2016, advokát je oprávnený dať sa zastupovať iným advokátom ako ďalším zástupcom, prípadne advokátskym koncipientom, ktorého zamestnáva.

26. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý nahradil a zrušil do 30.6.2016 účinný Občiansky súdny poriadok.

27. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 a ods. 2, prvá veta CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

28. Podľa § 89 ods. 1 CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 89 ods. 3 CSP, ak je strana zastúpená advokátom, zastupovanie iným zástupcom ako advokátom je vylúčené. Ustanovenia osobitného predpisu o advokácii tým nie sú dotknuté.

30. Vzhľadom na skutočnosti a zákonné ustanovenia uvedené v predchádzajúcich odsekoch 8. až 29. odôvodnenia tohto rozsudku, súd zistil, že námietka nedostatku zastúpenia žalobcu právnym zástupcom, vznesená osobitným subjektom, je nedôvodná. Pôvodný žalobca bol, a súčasný žalobca je riadne zastúpený v tomto spore euroadvokátkou JUDr. Helenou Strachotovou. Za pôvodného žalobcu bol oprávnený konať nielen jeho štatutárny orgán, prokurista, ale aj osoby písomne splnomocnené podľa § 31 a nasl. OZ alebo poverené podľa § 15 ods. 1 OBZ. Občiansky zákonník v ust. § 32 ods. 1 a 2 OZ umožňuje, aby splnomocnenec, výslovne konajúc v mene splnomocniteľa, mohol, riadiac sa pokynmi splnomocniteľa uvedenými v plnomocenstve, udeliť plnomocenstvo v mene splnomocniteľa aj pre advokáta na zastupovanie v súdnom spore, a presne takýmito pokynmi v plnomocenstve pôvodného žalobcu disponovala aj jeho zamestnankyňa K. C.. Takto udelené plnomocenstvo nemožno zamieňať s plnomocenstvom podľa § 33a OZ upravujúce tzv. substitučné zastúpenie, kedy splnomocnenec splnomocní za seba iného zástupcu, aby namiesto neho konal priamo za splnomocniteľa. V danom prípade totiž zamestnankyňa pôvodného žalobcu iba doslovne plnila pokyny výslovne jej dané pôvodným žalobcom v písomnom plnomocenstve, aby v jeho mene splnomocnila niektorého z uvedených advokátov na zastupovanie žalobcu v súdnom spore. Pôvodný žalobca nespomocnil svoju zamestnankyňu, aby ho zastupovala v súdnom spore, splnomocnil ju iba na to, aby ona v mene žalobcu splnomocnila niektorého z určených advokátov, aby až ten zastupoval pôvodného žalobcu súdnom spore. Keďže pôvodný žalobca zanikol v priebehu sporu s univerzálnym právnym nástupcom, zánikom pôvodného žalobcu, ktorý bol právnickou osobou, plnomocenstvo udelené euroadvokátke JUDr. Helene Strachotovej nezanklo (§ 33b ods. 2 OZ, druhá veta), a preto súd s ňou pokračoval v konaní ako s riadnym právnym zástupcom univerzálneho právneho nástupcu pôvodného žalobcu, o ktorom nástupcovi rozhodol súd samostatným uznesením, že s ním pokračuje v konaní. Napriek tejto právnej úprave, zrejme v záujme odstránenia akýchkoľvek pochybností v zastúpení žalobcu, ktorý je zahraničnou právnickou osobou, predložila táto advokátka súdu ďalšie plnomocenstvo, udelené žalobcom jeho zamestnankyni S. X. J., ktorým ju žalobca splnomocnil aj na udeľovanie a odvolávanie plnomocenstiev pre advokátov uvedených v plnomocenstve, ktorých mohla menovaná zamestnankyňa v mene žalobcu splnomocniť na zastupovanie žalobcu v súdnom spore. Táto zamestnankyňa následne v mene žalobcu udelila plnomocenstvo euroadvokátke JUDr. Helene Strachotovej, na zastupovanie žalobcu v skonaní. Súd iba poznamenáva, že osobitný subjekt nesprávne namietal nerešpektovanie procesnoprávnej úpravy zastúpenia v civilnom sporovom konaní, podľa ktorej zvolený zástupca, ktorý nie je advokátom, sa už nemôže dať zastúpiť. V danom prípade takáto situácia vôbec nenastala, keďže zamestnankyňa pôvodného žalobcu ani zamestnankyňa súčasného žalobcu neboli splnomocnené stranou sporu na zastupovanie v konaní, boli iba výslovne splnomocnené, aby v mene strany sporu udelili alebo odvolali plnomocenstvo niektorému z konkrétnych advokátov na zastupovanie v spore, a až títo advokáti mohli byť zástupcami pôvodného žalobcu, príp. súčasného žalobcu, v súdnom spore. Tieto zamestnankyne nikdy neboli zástupcom žalujúcej strany v tomto spore, z ktorého dôvodu sa ani nemohli dať zastúpiť iným zástupcom. Súdu neostávalo nič iné, iba skonštatovať, že žalobca je v konaní riadne zastúpený usadenou euroadvokátkou JUDr. Helenou Strachotovou. Je totiž nemysliteľné vyžadovať od právnických osôb, aby všetky plnomocenstvá, príp. poverenia na zastupovanie v civilnom sporovom konaní podpisoval za právnickú osobu výhradne iba jej štatutárny orgán, vedúci organizačnej zložky podniku alebo prokurista. Už vôbec to nemožno spravodlivo požadovať od právnických osôb s nadnárodnou pôsobnosťou, akou je aj spoločnosť žalobcu. Právna zástupkyňa žalobcu dostatočným spôsobom preukázala súdu, že plnomocenstvo na zastupovanie žalobcu v tomto spore jej udelila a podpísala osoba na to výslovne splnomocnená (oprávnená) žalobcom na základe osobitného písomného plnomocenstva. V danom prípade nie je ani rozhodujúce skúmať, či K. C. bola alebo nebola zamestnankyňou pôvodného žalobcu, ani či S. X. J. bola alebo nebola zamestnankyňou žalobcu, keďže obe tieto splnomocnenkyne sú dostatočne v plnomocenstve pôvodného žalobcu a v plnomocenstve

žalobcu riadne identifikované ako fyzické osoby, teda menom, priezviskom, adresou bydliska a rodným číslom.

31. Súd nariadil na prejednanie veci viacero pojednávaní, na ktoré sa opakovane nedostavila právna zástupkyňa žalobcu, ktorá svoju neprítomnosť vždy vopred písomne ospravedlnila, a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti. Súd preto podľa § 180 CSP vec dvakrát pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právnej zástupkyne.

32. Súd vykonal dokazovanie listinami, a to Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty zo dňa 2.3.2010, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011, výpismi z úverových účtov, potvrdeniami o odfinancovaní, potvrdeniami o prijatí splátok, výpoveďami dvoch zmlúv, predžalobnou upomienkou, sadzobníkmi poplatkov pôvodnej žalobkyne, oznámením pošty o výsledku reklamačného konania, doručenkami, výpismi z obchodného registra, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj ústnymi vyjadreniami žalovaného a osobitného subjektu na pojednávaniach vo veci samej, a zistil tento skutkový stav:

33. Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydaní úverovej karty zo dňa 2.3.2010 súd zistil, že pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver do výšky úverového rámca 700,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach vo výške po 35,- eur splatných do 10. dňa v mesiaci s tým, že splatnosť prvej mesačnej splátky je 10. deň po mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Súčasťou zmluvy je v časti C/ vopred predtlačené vyhlásenie žalovaného o tom, že je si vedomý, že je oprávnený kedykoľvek požiadať o zmenu výšky maximálneho úverového rámca. Výška úrokovej sadzby úveru bola 21,24 % p. a., výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej aj ako len „RPMN“) bez poistenia bola 29,25 %, Výpočet RPMN je v zmluve uvedený na príklade čerpania pri úverovom rámci 700,- eur s výškou prvého čerpania úveru v sume 700,- eur pri pravidelnom mesačnom splácaní splátkami vo výške 5 % z úverového rámca a bez poistenia. Tento príklad neobsahuje všetky vstupné údaje, akými sú celkový počet splátok, periodicita splátok a celková suma, ktorú je spotrebiteľ je povinný veriteľovi zaplatiť. Vzorec pre výpočet RPMN v zmluve uvedený nie je. Ročný poplatok za kartu bol 9,96 eura. Žalovaný si zvolil z poistenia štandardné poistenie (4,99 %). V zmluve nie je vyčíslená suma poplatku za poistenie. Žalovaný bol oprávnený čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený dlžníkom alebo iným vhodným spôsobom. Pre prípad, že by žalovaný nesplácal úver riadne a včas, zmluvné strany sa dohodli, že pôvodný žalobca bol oprávnený, okrem iného, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný si mohol vybrať medzi 3 súbormi poistenia, avšak z celého textu zmluvy nie je možné zistiť, či mal možnosť uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere za rovnakých podmienok aj bez poistenia. Pôvodný žalobca evidoval čerpanie a splácanie peňažných prostriedkov z revolvingového úveru na úverovom účte klienta a o všetkých pohyboch na úverovom účte je klient informovaný výpisom z účtu, zasielaným raz mesačne. Výpis je vyhotovený iba v prípade, že v danom období bol na účte zaznamenaný pohyb (čl. II. VP). Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Klient bol oprávnený zmluvu kedykoľvek vypovedať. Pôvodný žalobca bol oprávnený od zmluvy o úvere odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu odstúpenia od zmluvy v prípade, že sa klient dostal do omeškania so zaplatením splátky dlhšie ako 3 mesiace alebo ak klient oznámil pôvodnému žalobcovi nepravdivé alebo neúplné údaje (čl. III. VP). Výpoveď zmluvy o úvere aj odstúpenie od zmluvy je potrebné vykonať formou doporučeného listu. Výpoveď je účinná okamihom jej doručenia druhej strane. Odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej strane. Ku dňu účinnosti odstúpenia alebo výpovede je splatný celý dlh klienta voči pôvodnému žalobcovi. Odo dňa splatnosti dlhu bol pôvodný žalobca oprávnený účtovať klientovi úroky z omeškania z dlžnej sumy za každý aj začatý deň omeškania, Pôvodný žalobca bol oprávnený požadovať od klienta náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov, najmä požadovať zaplatenie poplatku za vyhotovenie a zaslanie upomienky a za vstup pohľadávky do vymáhania, ako aj náklady spojené s externým vymáhaním pohľadávky (čl. IV.- 5. VP). Pôvodný žalobca bol oprávnený požadovať od žalovaného zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej čiastky, s platením ktorej sa žalovaný dostal do omeškania viac ako 30 dní, a bol pôvodným žalobcom na zaplatenie vyzvaný. (čl. IV. -3. VP). Žalovaný je v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu.

34. Z prehľadu pohybov na úverovom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že z predmetného úveru žalovaný čerpal dňa 5.3.2010 sumu 700,- eur, neskôr uskutočnil výbery hotovosti z bankomatu a bezhotovostná platby v celkovej sume 994,88 eura, a teda vyčerpal celkom 1.694,88 eura. Úver spočiatku splácal splátkami po 35,- eur, občas vložil na účet jednorazovo väčšiu sumu, napr. 500,- eur dňa 25.2.2011, 200,- eur dňa 28.2.2011, celkom zaplatil sumu 1.448,95 eur, súčasť ktorej tvorili aj niekoľkokentové bonusy označované pôvodným žalobcom ako cash-back bonus. Splátky v sume 35,- eur pozostávali zo splátky istiny v sume pohybujúcej sa od 20,66 eura do 23,41 eura. K 16.11.2012 evidoval pôvodný žalobca na predmetnom úverovom účte úhrady žalovaným v celkovej sume 1.448,95 eura a dlh v sume 847,76 eura, pozostávajúci z neuhradenej istiny v sume 714,41 eura, z úrokov, poistného a ostatných poplatkov v sume 122,80 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 10,55 eura.

35. Z potvrdenia o odfinancovaní vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014 súd zistil, že z úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX čerpal žalovaný dňa 5.3.2010 sumu 700,- eur, neskôr žalovaný uskutočnil výbery v hotovosti z bankomatu a bezhotovostné prevody, pričom naposledy uskutočnil výber z bankomatu v sume 20,- eur dňa 27.10.2011. Celkom čerpal sumu 1.694,88 eura. Z potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na predmetom úverovom prípade, vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014 súd zistil, že žalovaný z predmetného úveru uhradil celkom 1.448,95 eura, z toho časť splátkami po 35,- éru, jednorazovými úhradami v sume 500,- eur, 200,- eur a 30,- eur, pričom započítané mu boli aj tzv. cash-bonusy. Naposledy uhradil sumu 30,- eur dňa 2.8.2012 bezhotovostným prevodom.

36. Pôvodný žalobca listom zo dňa 22.11.2012 vypovedal žalovanému zmluvu o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 2.3.2010, na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému spotrebiteľský úver s úverovým rámcem 1.808,06 eura, ktorý nesplácal žalovaný riadne a včas. Úverovú zmluvu vypovedal pôvodný žalobca s účinnosťou ku dňu doručenia výpovede s tým, že účinnosťou výpovede sa stáva revolvingový úver splatným v celom rozsahu. Žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 847,76 eura zloženej z úverovej istiny vo výške 714,41 eura, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 122,8 eura a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 10,55 eura. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 23.11.2012.

37. Zo Žiadosti/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 1.2.2011, súd zistil, že súčasťou tejto listiny sú dve zmluvy, a to v časti B/ a v časti C/. V časti B/ zmluvy s názvom: Klasický spotrebiteľský úver účelový - Splatenie úverov - doba určitá - sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver v sume 5.877,- eur za účelom splatenia úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Úver sa zaviazal žalovaný vrátiť splátkami vo výške po 202,84 eura mesačne po dobu 42 mesiacov, vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že 1. splátka bola splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Celková čiastka k zaplateniu podľa zmluvy je 7.962,78 eura napriek tomu, že matematickým výpočtom výšky mesačnej splátky 202,84 eura vynásobenej celkovým počtom splátok podľa zmluvy (12) možno dospieť k záveru, že žalovaný sa reálne zaviazal na zaplatenie vyššej sumy, konkrétne na zaplatenie sumy 8.519,28 eura. Termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej splátky úveru s tým, že konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Žalovaný prijal rozšírené poistenie (6,99 %). Zmluvné strany sa dohodli na ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,99 %. RPMN podľa zmluvy bola 19,55 % a priemerná RPMN bola 20,68 %. Žalovaný je v zmluve identifikovaný menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu. V časti C/ zmluvy s názvom: Revolvingový spotrebiteľský úver/Kreditná karta je „skrytá“ druhá úverová zmluva ako druh revolvingového úveru. Podľa tejto časti zmluvy pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver formou úverového rámca vo výške 600,- eur. Časťou C/ tejto listiny sa súd pri dokazovaní viac nezaoberal, nakoľko predmetom tohto sporu nie je neplnenie záväzkov žalovaného z časti C/ tejto listiny, ale „iba“ z časti B/ listiny. Na konci Žiadosti/zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Žiadosti/Zmluvy o revolvingovom a spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, vyhotovenej na predtlačenom formulári na tej istej listine zo dňa 1.2.2011 sú podpísaní: pôvodný žalobca ako veriteľ a žalovaný ako klient. Súčasťou predtlačenej textu je vyhlásenie klienta (žalovaného) o tom, že sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a. s. k zmluve o spotrebiteľskom úvere a k zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty (ďalej aj ako len „VOP“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy, že s nimi žalovaný súhlasí bez výhrady a žiada o poskytnutie spotrebiteľského úveru za podmienok uvedených v tejto žiadosti/zmluve.

Zmluva neobsahuje žiadnu informáciu o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalovaného, Žalovaný je v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu.

38. Zo VOP písaných drobným písmom vo veľkosti cca 1 mm, ktoré nie sú podpísané ani jednou zo zmluvných strán, súd zistil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je uzavretá na dobu určitú po celú dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich. Pôvodný žalobca mohol od zmluvy odstúpiť a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu odstúpenia v prípade, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením splátky dlhšie než tri mesiace, ako aj z iných dôvodov vypočítaných vo VOP pôvodného žalobcu (čl. III. bod .6 VOP). Podľa čl. V. bodu 3. VOP, pôvodný žalobca bol v prípade omeškania žalovaného s platením akejkoľvek splátky riadne a včas oprávnený požadovať od nej zmluvnú pokutu vo výške 8 % z každej splátky, s úhradou ktorej sa dostal do omeškania viac než 30 dní. Pôvodný žalobca si vyhradil právo jednostranne meniť náklady/poplatky (čl. V. bod 8. VOP). Nesplácanie úveru žalovaným riadne a včas môže mať pre žalovaného negatívne dôsledky, medzi ktoré patrí aj odstúpenie od zmluvy zo strany pôvodného žalobcu (čl. V. bod 4 VOP). Ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy alebo výpovede zmluvy je splatný celý dlh klienta (pozn. žalovaného). Nesplatená úverová istina je ďalej úročená podľa platnej úrokovej sadzby pôvodného žalobcu (čl. V. bod 6 VOP).

39. Z prehľadu pohybov na úverovom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že z predmetného úveru žalovaný čerpal dňa 23.2.2011 sumu 5.877,- eur. Úver spočiatku splácal splátkami po 211,79 eura, súčasťou ktorých bol aj poplatok za poistenie v sume 22,20 eura. Poslednú úhradu z úveru uskutočnil žalovaný dňa 3.8.2012 v sume 165,- eur. K 5.11.2012 evidoval pôvodný žalobca na predmetnom úverovom účte úhrady žalovaným v celkovej sume 2.740,28 eura a dlh v celkovej sume 5.108,73 eura, pozostávajúci z istiny v sume 4.553,65 eura a z úrokov a poplatkov v sume 555,08 eura.

40. Z potvrdenia o odfinancovaní vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014 súd zistil, že z úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX čerpal žalovaný dňa 23.2.2011 sumu 5.877,- eur. Z potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na predmetom úverovom prípade, vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014, súd zistil, že žalovaný z predmetného úveru zaplatil celkom sumu 2.740,28 eura, z toho časť splátkami po 211,79 eura, jednu platbu v sume 245,59 eura a naposledy zaplatil sumu 165,- eur dňa 3.8.2012.

41. Pôvodný žalobca listom zo dňa 9.11.2012 vypovedal žalovanému Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú uzavreli dňa 1.2.2011, na základe ktorej poskytol pôvodný žalobca žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.877,- eur, ktorý nesplácal žalovaný riadne a včas. Úverovú zmluvu vypovedal pôvodný žalobca s účinnosťou ku dňu 1.2.2013 s tým, že účinnosťou výpovede sa stáva úver splatným v celom rozsahu. Žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 5.108,73 eura zloženej z úverovej istiny vo výške 4.553,65 eura a z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 555,08 eura. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 13.11.2012.

42. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 18.10.2011, súd zistil, že pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 228,- eur na kúpu tovaru špecifikovaného ako hromadné nákupy čierneho elektra s kúpnu cenou 228,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať spolu s úrokom z úveru s fixnou úrokovou sadzbou 39 % p. a. v 10 mesačných splátkach po 27,97 eura vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 15.11.2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15.8.2012. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, bola v zmluve uvedená sumou 279,70. V zmluve si zvolil žalovaný základný súbor poistenia za poplatok za poistenie vo výške 3,33 %. Suma poplatku za poistenie nie je v zmluve výslovne uvedená. RPMN bola v zmluve uvedená údajom 46,78 %. Priemerná RPMN bola v zmluve uvedená údajom 42,36 %. Zmluvné strany sa dohodli, že žalovaný má právo kedykoľvek úplne alebo čiastočne splatiť poskytnutý úver pred lehotou splatnosti s tým, že túto skutočnosť sa zaviazal oznámiť pôvodnému žalobcovi minimálne 30 dní písomne vopred (čl. 1 zmluvy). Zmluva bola uzavretá dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej aj ako len „ZoSÚ“; čl. 2 zmluvy).

Čl. 3. zmluvy obsahuje, okrem iného, informáciu, že poisťovateľom je Poisťovňa Cardif Slovakia, a. s., osobou oprávnenou na prijatie poistného plnenia (t. j. poisteným) mal byť pôvodný žalobca. Žalovaný bol povinný platiť poistné (t. j. mal byť poisťníkom) vyjadrené percentom z mesačnej splátky tým, že poplatok za poistenie bol zahrnutý mesačnej splátky (úveru). Zo zmluvy nie je možné zistiť, aká konkrétna časť splátok tvorí splátku istiny úveru a aká splátku úroku z úveru a aká časť splátku iných poplatkov, ani údaj,

že jediným mesačným poplatkom, ktorý je súčasťou splátky úveru, by mal byť iba poplatok za poistenie. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa pôvodným žalobcom nedohodne inak. Pôvodný žalobca splátku použije na úhradu dohodnutých úrokov, poplatkov podľa ZoSÚ, prípadne podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov pôvodného žalobcu, vrátane čiastky určenej na úhradu poisteného, pokiaľ je dlžník poistený, a príslušnej úverovej istiny (čl. 4 zmluvy). V zmluve sa strany, okrem iného, dohodli, že v prípade, že žalovaný nebude splácať poskytnutý úver riadne a včas, alebo ak žalovaný poskytol pôvodnému žalobcovi nepravdivé údaje, pôvodný žalobca bol oprávnený a) vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru, t. j. požadovať od žalovaného splatenie úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú pôvodný žalobca určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, alebo b) odstúpiť od ZoSÚ s okamžitou platnosťou, alebo c) vypovedať ZoSÚ; výpovedná doba je 1 mesiac, a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci v ktorom bola dlžníkovi výpoveď zaslaná (čl. 6, bod 6.1. zmluvy). Taktiež je oprávnený požadovať od žalovaného zaplatenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške a náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ako aj náhradu škody, ktorá by pôvodnému žalobcovi vznikla v súvislosti s porušením povinností žalovaného (čl. 6, bod 6.2. zmluvy). Nesplatená istina je až do dňa jej úplného splatenia úročená podľa úrokovej sadzby dohodnutej v zmluve, t. j. žalovaný je povinný zaplatiť úroky od doby poskytnutia úveru až do vrátenia peňažných prostriedkov v celom rozsahu (čl. 6, bod 6.4. zmluvy). Podľa čl. 15 ZoSÚ, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je aj aktuálny Sadzovník poplatkov a Reklamačný poriadok, ktoré sú zverejnené na internetovej stránke pôvodného žalobcu a sú dostupné v sídle pôvodného žalobcu. Pôvodný žalobca mal podľa zmluvy oprávnenie jednostranne meniť výšku poplatkov stanovených Sadzovníkom poplatkov z dôvodu zmeny podmienok závislých na objektívnych skutočnostiach, napr. zmena všeobecne záväzných právnych predpisov, zmena úrokových sadzieb na finančných trhoch alebo zmeny obchodnej politiky. Zmluva neobsahuje žiadnu informáciu o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch žalovaného, Žalovaný je v zmluve označený menom, priezviskom, rodným číslom a adresou trvalého pobytu.

43. Z prehľadu pohybov na úverovom účte žalovaného č. XXXXXXXXXXXXXXXX súd zistil, že z predmetného úveru žalovaný čerpal dňa 18.11.2011 sumu 228,- eur financovaním pôvodným žalobcom v prospech predajcu. Úver spočiatku splácal splátkami 2 x po 29,97 eura, 1x 27,97 eura, súčasťou ktorých bol aj poplatok za poistenie v sume 0,90 eura. Poslednú úhradu z úveru uskutočnil žalovaný dňa 2.8.2012 v sume 30,- eur. K 5.11.2012 evidoval pôvodný žalobca na predmetnom úverovom účte úhrady žalovaným v celkovej sume 117,91 eura a dlh v celkovej sume 192,49 eura, pozostávajúci z istiny v sume 163,08 eura, z úrokov, poistného a ost v sume 24,21 eura a z nákladov v sume 5,20 eura.

44. Z potvrdenia o odfinancovaní vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014 súd zistil, že z úverového prípadu č. XXXXXXXXXXXXXXXX čerpal žalovaný dňa 18.11.2011 sumu 228,- eur. Z potvrdenia o prijatí splátok registrovaných na predmetom úverovom prípade, vystaveného pôvodným žalobcom dňa 21.3.2014, súd zistil, že žalovaný z predmetného úveru zaplatil celkom sumu 117,91 eura, a to dvomi splátkami po 29,97 eura, jednou v sume 27,97 eura a naposledy zaplatil sumu 30,- eur dňa 2.8.2012.

45. Pôvodný žalobca listom zo dňa 9.11.2012 zaslal žalovanému predžalobnú upomienku, ktorou ho upozornil na neuhradený úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX, splatnosť ktorého v celom rozsahu nastala dňom 15.9.2012. Žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy 192,49 eura zloženej z úverovej istiny vo výške 163,08 eura, z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 24,21 eura a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 5,20 eura. Predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 13.11.2012.

46. Všetky tri zmluvy o úvere obsahujú aj vopred predtlačený text vyhlásenia žalovaného o tom, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi pôvodným žalobcom a Poistovňou Cardif Slovakia, a.s. Nakoľko pôvodný žalobca predložil súdu iba návrh Rámcovej zmluvy o poistení, resp. zmluvu bez dátumov a podpisov zmluvných strán, súd sa ňou pri dokazovaní viac nezaoberal.

47. Pôvodný žalobca predložil súdu aj plány amortizácie k úverom zo dňa 1.2.2011 a z 18.10.2011. K všetkým trom úverom výpisy z úverového účtu, z ktorých bolo možné zistiť rozčlenenie jednotlivých splátok na splátky istiny, splátky úrokov a poplatkov za poistenie. Rovnako predložil súdu výpočet nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, z ktorého súd zistil, že pôvodný žalobca si medzi tieto náklady započítal nielen skutočné náklady vo výške poštovného za odoslané listové zásielky, za obyčajnú listovú zásielku 0,52 eura/zásielka, 1,25 eura/doporučená zásielka a 1,65 eura/doporučená

zásienka s doručenkou, pretože do nákladov si započítal náklady za vyhľadávanie kontaktov, za mobil, za SMS- správy, mzdové náklady, náklady za priestory, odpisy IT zariadení a software, pričom okrem poštovného, zo všetkých mesačných nákladov si vyúčtoval priemer na jedného klienta.

48. Zo sadzobníkov poplatkov pôvodného žalobcu súd zistil, že pôvodný žalobca požadoval, okrem iného, od klientov v roku 2010 a 2011 poplatok za správu revolvingového úveru v sume 2,70 eura za každý aj začatý mesiac od dátumu prvého čerpania úveru, za výber z bankomatu poplatok v sume 2,29 eura s tým, že prvé dva výbery bola zadarmo. V roku 20210 bol poplatok za vstup pohľadávky do vymáhania bol 16,60 eura, za opakovaný vstup pohľadávky do vymáhania v sume 29,87 eura. V roku 1.1.2012 bol poplatok za správu revolvingového úveru v sume 2,90 eura za každý aj začatý mesiac od dátumu prvého čerpania úveru. Úrok z omeškania vo všetkých sadzobníkoch, predložených súdu pôvodným žalobcom, bol určený odkazom na platné právne predpisy.

49. Súdu je z jeho úradnej činnosti, ako aj výpismi z Obchodného registra SR, známe, že pôvodný žalobca vznikol 10.5.2000, že predmetom jeho podnikania bolo aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a že zanikol v dôsledku cezhraničného zlúčenia bez likvidácie zlúčením, pričom spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jeho univerzálnym právnym nástupcom s účinnosťou od 1.7.2016, ktorá má na území Slovenskej republiky pobočku registrovanú v Obchodnom registri SR.

50. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 20.10.2020 žalovaný predniesol súdu, že uzavrel zmluvy o spotrebiteľských úveroch s pôvodným žalobcom, neskôr prišiel som o prácu, a nemal dostatok finančných prostriedkov na splácanie úverov. Telefonom s pôvodným žalobcom za účelom odloženia splátok, avšak jeho žiadosti nebolo vyhovené. Následne mu pôvodný žalobca vypovedal zmluvy o úvere. Potom, čo mi prišli poštou výpovede úverových zmlúv, považoval záležitosť s týmito úvermi za viacmenej za ukončenú. Na pojednávaní dňa 15.4.2021 žalovaný urobil započítací prejav, ktorým sledoval započítanie svojej pohľadávky v sume 748,95 eura titulom preplatku z úveru zo zmluvy zo dňa 2.3.2010. Zároveň namietol premlčanie žalovanej pohľadávky.

51. Na pojednávaní dňa 20.10.2020 právny zástupca osobitného subjektu na strane žalovaného poukázal na ust. § 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého nie je možné vypovedať zmluvu na dobu určitú. V prípade prvého úveru, poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. g) OZ v časti vypovedania zmluvy. Keďže výpoveď je neplatná, žalobcovi nevznikol nárok požadovať od žalovaného celú nesplatenú časť úveru. V prípade prvého úveru, ktorý bol uzavretý podľa zákona č. 258/2001 Z. z., odkázal aj na ust. § 4 ods. 2 písm. j) v spojení s odsekom 3 druhej vety, podľa ktorého aj zmluva o spotrebiteľskom úvere vo forme povoleného prečerpania musí obsahovať údaj o RPMN, aj to nie hocijaký, ale pravdivý. Ďalej uviedol, že všetky 3 úvery mal žalovaný poistené pre prípad platobnej neschopnosti. V prípade ďalších 2 úverov uzavretých podľa zákona č. 129/2010 Z. z. žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by si splnil svoju povinnosť podľa § 7 preveriť platobnú schopnosť žalovaného pred uzatváraním predmetných zmlúv. Namietol premlčanie celého žalobného nároku, pretože tieto 3 úverové zmluvy sú neplatné z dôvodu drobného písma, a sú veľmi ťažko čitateľné. V tejto súvislosti poukázal ujem na rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013 dostupný v časopise Zo súdnej praxe č. 1/2016. Druhý dôvod je ten, že žalobca si uplatnil pohľadávku v podstate neexistujúcu, lebo mal si uplatniť inú pohľadávku. V prípade, že všetky 3 zmluvy sú neplatné, žalobný nárok je premlčaný v 2-ročnej subjektívnej lehote, ktorú OZ stanovuje pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

52. Na pojednávaní dňa 15.4.2021 právny zástupca osobitného subjektu na strane žalovaného predniesol súdu, že on poradil žalovanému, aby uskutočnil na pojednávaní započítací prejav, pri ktorom započítaní vychádzal z podania žalobcu nachádzajúceho sa na č. I. 38 súdneho spisu, v ktorom podaní žalobca tvrdí, že poskytol úver vo výške 700,- eur, pričom žalovaný zaplatil 1.448,95 eura, preto rozdiel v sume 748,95 eura si uplatnil žalovaný na započítanie ako svoju pohľadávku voči žalobcovi. Opätovne uviedol, že naďalej považuje zmluvy za neplatné z dôvodu, že sú ťažko čitateľné, teda plnenie právneho predchodcu žalobcu z týchto zmlúv je bezdôvodným obohatením. Právny zástupca rovnako zotrval na procesnom nedostatku právneho zastúpenia žalobcu, i keď právna zástupkyňa žalobcu tvrdí, že ju splnomocnila S. X. J., o ktorej osobitný subjekt so žalovaným nevedia, kým je. Na dovysvetlenie vyjadrenia z pojednávaní zo dňa 20.10.2020, v ktorom právny zástupca osobitného subjektu uviedol, že žalobca si uplatnil pohľadávku v podstate neexistujúcu, lebo si mal uplatniť inú, právny zástupca osobitného subjektu na pojednávaní dňa 15.4.2021 uviedol, že iba chcel

poukázať na právny dôvod uplatnenej pohľadávky, že táto nevznikla zo zmluvných právnych vzťahov, ale z deliktuálnych. Po zohľadnení započítania, predmetom sporu je pohľadávka žalobcu v sume 2.497,86 eura, vychádzajúc zo súm nevrátenej istiny reálne poskytnutých súm z troch záväzkových vzťahov z bezdôvodného obohatenia, ktoré je bezdôvodným obohatením žalovaného. Keďže predmetná pohľadávka je premlčaná, navrhol žalobu zamietnuť, priznať náhradu trov konania žalovanému aj osobitnému subjektu.

53. Súd vec právne posúdil nasledovne:

54. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia všetkých troch zmlúv o úvere).

55. Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

56. Podľa § 504 OBZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

57. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

58. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia všetkých troch zmlúv o úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

59. Ustanovenie § 52 ods. 2 OZ bolo s účinnosťou od 1.4.2015 doplnené o tretiu vetu, podľa ktorej, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Novela, ktorou bolo doplnené predmetné ustanovenie do Občianskeho zákonníka, nemá prechodné ustanovenia, a teda vzťahuje sa aj na právne vzťahy vzniknuté pred jej účinnosťou.

60. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

61. Podľa § 53 ods. 4 písm. g) OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,

62. Podľa § 53 ods. 9 (do 30.6.2011 ako odsek 8) OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

63. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

64. Podľa § 54 ods. 1 a 2 ods. OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia všetkých troch zmlúv o úvere, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

65. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

66. Podľa § 37 ods. 1 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

67. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

68. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

69. Podľa § 788 ods. 1 OZ, poisťnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

70. Podľa § 791 ods. 1 OZ, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

71. Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

72. Občiansky zákonník bol s účinnosťou od 1.6.2010 doplnený o nové ust. § 53c, podľa ktorého, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

73. Podľa § 879m OZ, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. júnom 2010 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 31. mája 2010, ak nie je ustanovené inak.

74. Podľa ust. § 53c OZ v znení účinnom od 1.6.2014, ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

75. Podľa § 879r OZ, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. júnom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 1. júna 2014. Na výkon záložného práva, ktoré vzniklo pred 1. júnom 2014, sa použijú ustanovenia tohto zákona.

76. Vykonávacie nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, bolo s účinnosťou od 1.1.2015 doplnené o nové ustanovenie § 1b, podľa ktorého, Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou musí dodávateľ uviesť písmom, ktorého výška je najmenej 1,9 mm.

77. Podľa § 10d ods. 3 citovaného nariadenia vlády, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014 alebo vznikne pred 1. januárom 2015, písmo ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovení obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

78. Podľa § 580 OZ, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

79. Podľa § 581 ods. 1 OZ, započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

80. Podľa § 581 ods. 2 OZ, započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

81. Podľa § 582 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia všetkých troch zmlúv, ak je dojednaná zmluva na dobu neurčitú, ktorej predmetom je záväzok na nepretržitú alebo opakovanú činnosť, alebo záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť a ak zo zákona alebo zo zmluvy nevyplýva spôsob jej výpovede, možno zmluvu vypovedať v lehote troch mesiacov ku koncu kalendárneho štvrtroka. Výpoveď je však neúčinná ohľadne záväzku zdržať sa určitej činnosti, ak z jeho povahy alebo zo zmluvy vyplýva, že záväzok je časovo neobmedzený.

82. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

83. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

84. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

85. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

86. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

87. Podľa § 2 písm. a), b), c) bod 5. a d) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským

úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom, c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru, d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

88. Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zo dňa 2.3.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

89. Podľa § 4 ods. 2 písm. g) až k) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zo dňa 2.3.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať, okrem iného, aj g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

90. Podľa § 4 ods. 3, zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 12.3.2010, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

91. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom k 12.3.2010, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

92. Príloha č. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. s názvom: ZÁKLADNÁ ROVNICA VYJADRUJÚCA ROVNOSŤ POSKYTNUTÉHO ÚVERU NA JEDNEJ STRANE A SPLÁTOK A NÁKLADOV NA DRUHEJ STRANE, obsahuje vzorec:

$$K=m \quad AK \quad K'=m' \quad A'K'$$

$$\text{suma} \frac{\quad}{(1+i) \text{ na } tK} = \text{suma} \frac{\quad}{(1+i) \text{ na } tK'}$$

Pritom K je poradové číslo spotrebiteľského úveru, $\{K = 1, 2, \dots, m\}$, K' je číslo splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru, $\{K' = 1, 2, \dots, m'\}$, AK je výška K -teho spotrebiteľského úveru, $A'K'$ je výška K' -tej splátky spotrebiteľského úveru, suma je suma, m je poradové číslo posledného spotrebiteľského úveru, m' je číslo poslednej splátky alebo platby nákladov spotrebiteľského úveru, tK je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a/alebo častiach roka medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K -teho spotrebiteľského úveru, tK' je časové obdobie (vyjadrené v rokoch a/alebo častiach

roka medzi poskytnutím prvého spotrebiteľského úveru a K'-tou splátkou alebo platbou nákladov spotrebiteľského úveru, i je ročná percentuálna miera nákladov, ktorú možno vypočítať (buď algebrický, alebo numerickou aproximáciou), pretože ostatné prvky rovnice sú známe zo zmluvy alebo iným spôsobom.

93. Podľa Poznámky a) až d) Prílohy č. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., RPMN sa vypočíta v čase, keď sa uzatvára zmluva. Výpočet sa vykoná za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bude platná na dohodnuté obdobie a že veriteľ a spotrebiteľ splnia svoje povinnosti podľa podmienok tejto zmluvy a k dohodnutým termínom. V prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere obsahujúcich klauzuly povoľujúce zmeny úrokovej sadzby a poplatkov obsiahnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ale ne kvalifikovateľné v čase, keď sa počítala, ročná percentuálna miera nákladov sa bude počítať na základe predpokladu, že úroková sadzba a iné poplatky zostanú stabilné a budú platiť do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Všeobecne platí rovnica medzi výškou spotrebiteľských úverov a výškou splátok a nákladov. Výšky finančných prostriedkov poskytnutých alebo uhrádzaných ktoroukoľvek zo zmluvných strán v rôznych lehotách sa nemusia nevyhnutne rovnať a nemusia byť nevyhnutne zaplatené k rovnakým dňom splatnosti. Dňom poskytnutia prvého spotrebiteľského úveru je deň, v ktorom sú pre spotrebiteľa disponibilné úverové prostriedky prvého spotrebiteľského úveru alebo v ktorom mu bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

94. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov, bol s účinnosťou od 11.6.2010 zrušený zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

95. Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

96. Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

97. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

98. Podľa § 2 písm. a), b), d), g), h) a i) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

99. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

100. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, veriteľ môže zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Výpovedná lehota nesmie byť kratšia ako dva mesiace. Výpoveď veriteľ zašle spotrebiteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

101. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (pozn. § 52 až § 60 OZ obsahujúce všeobecnú úpravu spotrebiteľských zmlúv) musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, okrem iného, aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/), celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (§ 9 ods. 2 písm. g/), úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. i/), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/), upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. p/), priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok (§ 9 ods. 2 písm. y/).

102. RPMN spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom (§ 19 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011.).

103. Podľa Prílohy č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

Pritom X je RPMN, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 \leq k \leq m$, C_k je výška čerpania k , tk je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_1 = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, D_l je výška splátky alebo platby poplatkov, Sl je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov. Táto rovnica sa dá prepísať pomocou jedného súčtu a pojmu tokov (A_k), ktorý bude kladný alebo záporný podľa toho, či vyjadruje výbery alebo vklady v obdobiach 1 až k , a vyjadrený v rokoch, t.j.:

$$S = \sum_{k=1}^n A_k (1 + X)^{-tk}$$

V danom prípade S je súčasný stav tokov; ak je cieľom zachovať rovnováhu tokov, táto hodnota bude nulová.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

104. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv po úvere zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

105. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

106. Podľa ust. § 517 ods. 1 prvej vety OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

107. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

108. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

109. Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

110. Základná úroková sadzba ECB sa postupom času znižovala, znižovala sa aj zákonná výška úrokov z omeškania, preto za omeškanie žalovaného s platením dlhu alebo jeho časti, s platením ktorého sa dostal žalovaný reálne do omeškania v období od 9.11.2011 do 13.12.2011, bola 1,25 %, kedy bola výška zákonných úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva vyššia po 8 percentuálnych bodov, teda úroky z omeškania boli vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania dlžníka s platením dlhu až do zaplatenia. Za omeškanie žalovaného s platením dlhu alebo jeho časti, s platením ktorého sa dostal žalovaný prvýkrát reálne do omeškania období od 14.12.2011 do 10.7.2012,

bola základná úroková sadzba ECB vo výške 1,00 %, čomu zodpovedali úroky z omeškania vo výške 9 % z dlžnej sumy ročne. Za omeškanie s prvým dňom omeškania, ktorý pripadol na obdobie od 11.7.2012 do 7.5.2013, mal veriteľ nárok na úroky z omeškania vo výške vypočítanej ako základná úroková sadzba ECB vo výške 0,75 % + 8 percentuálnych bodov, t. j. vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy. Za omeškanie s prvým dňom omeškania, ktorý pripadol na obdobie od 8.5.2013 do 12.11.2013 mal veriteľ nárok na úroky z omeškania vo výške vypočítanej rovnakým spôsobom, v danom prípade vo výške 8,50 % ročne, za obdobie omeškania s prvým dňom omeškania od 13.11.2013 do 10.6.2014 na úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne, a v prípade omeškania dlžníka s prvým dňom omeškania v období od 11.6.2014 do 9.9.2014 mal veriteľ nárok na úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne z dlžnej sumy od prvého dňa omeškania dlžníka s platením dlhu až do zaplatenia.

111. Podľa § 95 ods. 1 CSP, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

112. Podľa § 95 ods. 2 CSP, subjekt podľa odseku 1 je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu.

113. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

114. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

115. Podľa § 216 ods. 1 a 2 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

116. Vykonaným dokazovaním listinami, a to Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty zo dňa 2.3.2010, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011, výpismi z úverových účtov, potvrdeniami o odfinancovaní, potvrdeniami o prijatí splátok, výpoveďami dvoch zmlúv, predžalobnou upomienkou, sadzobníkmi poplatkov pôvodnej žalobkyne, oznámením pošty o výsledku reklamačného konania, doručenkami, výpismi z obchodného registra, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj ústnymi vyjadreniami žalovaného a osobitného subjektu na pojednávaniach vo veci samej, súd mal za preukázané, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným vznikli tri záväzkové právne vzťahy založené tromi rôznymi zmluvami, a to Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty zo dňa 2.3.2010, Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 1.2.2011 a Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 18.10.2011.

117. Všetky tri zmluvy o úvere sú spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 a nasl. OZ, nakoľko na základe všetkých predmetných zmlúv poskytol pôvodný žalobca žalovanému plnenie v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy a pri plnení zo zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže je vo všetkých troch zmluvách označený identifikačnými údajmi typickými pre označenie fyzickej osoby nepodnikateľa, akými sú meno, priezvisko, rodné číslo, adresa trvalého pobytu. V danom prípade išlo o tzv. formulárové zmluvy na predtlačenom formulári, do ktorých boli dopísané iba niektoré údaje. Keďže zmluvou zo dňa 2.3.2010 sa zaviazal pôvodný žalobca poskytnúť žalovanému úver, posudzoval súd predmetný záväzkový vzťah primárne podľa zákona č. 258/2001 Z. z. ako spotrebiteľský úver. Nakoľko ďalšími zmluvami zo dňa 1.2.2011 a zo dňa 18.10.2011 sa zaviazal pôvodný žalobca taktiež poskytnúť žalovanému úver, posudzoval súd tieto zmluvy primárne podľa zákona č. 129/2010 Z. z., platného a účinného v čase ich uzavretia, a všetky zmluvy ako aj podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v ust. § 3 ods. 3 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými obchodnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktoré sú upravené v ust. § 52 až § 54 OZ. Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetných zmlúv), nakoľko prednostná

aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka pred normami obchodného práva na všetky záväzkové právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, je výslovne upravená v ust. § 52 ods. 2 OZ.

118. V danom prípade žalobca nepreukázal súdu, že by pri uzatváraní všetkých troch zmlúv mal žalovaný právo výberu nielen medzi jednotlivými súbormi poistenia, ale aj právo výberu uzavrieť zmluvu za rovnakých podmienok s poistením, ako aj bez poistenia. Preto v danom prípade poplatky za poistenie musel súd zahrnúť medzi celkové náklady spotrebiteľa podľa zákona č. 258/2001 Z. z., aj podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Navyše, poplatok za poistenie nie je v žiadnej zmluve uvedený presnou sumou. Až z amortizačnej tabuľky a z prehľadu pohybov na úverovom účte sa podarilo súdu zistiť, aké konkrétne poplatky za poistenie žiadal pôvodný žalobca od žalovaného z predmetných zmluvných vzťahov.

119. Zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru a vydání úverovej karty zo dňa 2.3.2010 sa pôvodný žalobca sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver do výšky úverového rámca 700,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v mesačných splátkach vo výške po 35,- eur splatných do 10. dňa v mesiaci s tým, že splatnosť prvej mesačnej splátky je 10. deň po mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Výška úrokovej sadzby úveru bola 21,24 % p. a., výška RPMN bez poistenia bola 29,25 %, Ročný poplatok za kartu bol 9,96 eura. Žalovaný si zvolil z poistenia štandardné poistenie (4,99 %). V zmluve nie je vyčíslená suma poplatku za poistenie. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Žalovaný čerpal z predmetného revolvingového úveru celkom sumu 1.694,88 eura, ktorého uhradil žalovaný celkom sumu 1.448,95 eura. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, pôvodný žalobca vypovedal zmluvu o revolvingovom úvere listom zo dňa 22.11.2012, doručeným žalovanému dňa 23.11.2012. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010 bola uzavretá na dobu neurčitú, a teda bolo možné ju vypovedať. Účinnosť výpovede však bola dojednaná v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. g) OZ, keďže podľa VP k tejto zmluve, výpoveď je účinná okamihom jej doručenia druhej strane, a teda dodávateľ žalovanému spotrebiteľovi úplne odňal právo na akúkoľvek výpovednú dobu, teda nielen právo na primeranú výpovednú dobu, ktorá by mala byť, vychádzajúc z § 14 ods. 2 v spojení s prechodným ustanovením § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., minimálne 2 mesiace. Nakoľko dojednanie o účinnosti výpovede tejto zmluvy okamihom jej doručenia druhej strane vo VP je ako neprijateľná zmluvná podmienka podľa § 53 ods. 4 písm. g) OZ absolútne neplatné (§ 53 ods. 5 OZ), na vzniknutú situáciu aplikoval súd ust. § 14 ods. 2 v spojení s prechodným ustanovením § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, pôvodný žalobca vypovedal zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá výpoveď bola preukázateľne doručená žalovanému dňa 23.11.2012, a teda účinky výpovede nastali uplynutím minimálnej 2-mesačnej výpovednej doby podľa § 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. k 23.1.2013.

120. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010 obsahuje údaj o RPMN vypočítaný na príklade čerpania pri úverovom rámci 700,- eur s výškou prvého čerpania úveru v sume 700,- eur pri pravidelnom mesačnom splácaní splátkami vo výške 5 % z úverového rámca a bez poistenia. Tento príklad neobsahuje všetky vstupné údaje, akými sú celkový počet splátok, periodicita splátok a celková suma, ktorú je spotrebiteľ je povinný veriteľovi zaplatiť. Vzorec pre výpočet RPMN v zmluve uvedený nie je. Navyše, zo zmluvy nie je možné zistiť, že by žalovaný mal možnosť výberu medzi uzavretím zmluvy a poistením a zmluvy bez poistenia za rovnakých podmienok, a preto mal súd za to, že do nákladov spotrebiteľa mali byť zahrnuté aj poplatky za poistenie, ktoré pri výpočte dodávateľom zahrnuté neboli, a preto RPMN uvedená na neúplnom príklade, je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Zákon č. 258/2001 Z. z. s nesprávnym údajom o RPMN v neprospech spotrebiteľa nespájal síce výslovne sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, avšak neúplný príklad výpočtu RPMN, ktorý obsahuje preukázateľne údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, treba vykladať v prospech spotrebiteľa podľa § 54 ods. 2 OZ tak, ako keby tento údaj v zmluve vôbec nebol. Týmto výkladom dospel súd k záveru, že tento úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. Ustanovenie o zmluvnej pokute vo VP k zmluve nebolo individuálne dojednané, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá nerovnováha spočíva už v samotnej skutočnosti, že zmluvná pokuta bola dojednaná iba pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom, a pre prípad porušenia zmluvných povinností dodávateľom dojednaná vôbec nebola, dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 OZ) a z tohto dôvodu je absolútne neplatným zmluvným dojednaním podľa § 53 ods. 5 OZ. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zmluvná pokuta nebola medzi zmluvnými stranami platne dojednaná, pre rozhodnutie súdu v tomto spore nebolo rozhodné, že časť

úhrad žalovaným si veriteľ započítal na úroky, na poplatky a na zmluvnú pokutu, na ktoré nemal zákonný nárok. Preto veriteľovi vznikol nárok na vrátenie rozdielu medzi sumou reálne poskytnutého úveru (1.694,88 eura) a celkovou sumou zaplatenou žalovaným z predmetného zmluvného vzťahu (1.448,95 eura) v zodpovedajúcom rozsahu 245,93 eura.

121. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 1.2.2011, sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver v sume 5.877,- eur za účelom splatenia úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Úver sa zaviazal žalovaný vrátiť splátkami vo výške po 202,84 eura mesačne po dobu 42 mesiacov, vždy do 15. dňa v mesiaci s tým, že 1. splátka bola splatná k 15. dňu v mesiaci nasledujúcom po poskytnutí úveru. Celková čiastka k zaplaceniu podľa zmluvy je 7.962,78 eura napriek tomu, že matematickým výpočtom výšky mesačnej splátky 202,84 eura vynásobenej celkovým počtom splátok podľa zmluvy (12) možno dospieť k záveru, že žalovaný sa reálne zaviazal na zaplatenie vyššej sumy, konkrétne na zaplatenie sumy 8.519,28 eura. Termín konečnej splatnosti úveru je dátum poslednej splátky úveru s tým, že konkrétny dátum poslednej mesačnej splátky úveru bude klientovi oznámený písomne po poskytnutí úveru. Žalovaný prijal rozšírené poistenie (6,99 %). Zmluvné strany sa dohodli na ročnej úrokovej sadzbe vo výške 17,99 %. RPMN podľa zmluvy bola 19,55 % a priemerná RPMN bola 20,68 %.

122. Predmetný úver vyhodnotil súd za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko obsahuje údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa, keďže žalobca nepreukázal súdu, že by žalovaný mal právo výmeru medzi uzavretím zmluvy s poistením a bez poistenia, preto do celkových nákladov spotrebiteľa bolo potrebné zahrnúť aj poplatok za poistenie. V zmluve absentuje termín, teda dátum, konečnej splatnosti úveru, pričom samotná zmluva upravuje, že termín konečnej splatnosti úveru bude žalovanému oznámený. Doplnením vstupných údajov do vzorca pre výpočet RPMN tak, ako je uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (viac v odseku 103. tohto odôvodnenia) súd zistil, že aj pri splátke v sume 202,84 eura mesačne, teda aj bez poplatku za poistenie, za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, konkrétne na internetovej stránke www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade 23,44 %. Keďže pre výpočet PRMN podľa vyššie uvedeného vzorca možno použiť rôzne metodiky, za použitia rôznych vstupných údajov, súd vypočítal RPMN aj dosadením vstupných údajov za použitia kalkulačky pre spotrebiteľský úver na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>, z ktorej súd zistil, že skutočná RPMN v danom prípade bola 24,74 %. V danom prípade, za použitia oboch kalkulačiek súd zistil, že RPMN uvedená v zmluve je uvedená hodnotou 17,99 %, a teda je uvedená v neprospech spotrebiteľa, keďže dosadením údajov do vzorca podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. overeného použitím dvoch kalkulačiek voľne prístupných na internete, vrátane kalkulačky zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade vyššia. Nakoľko zmluva neobsahuje ani termín konečnej splatnosti úveru, podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd iba poznamenáva, že pri zahrnutí poplatkov za poistenie do celkových nákladov spotrebiteľa by bol údaj o RPMN ešte vyšší, ktorým výpočtom sa súd už nezaoberal, keďže by výsledok výpočtu už nemal žiadny rozhodný vplyv pre rozhodnutie vo veci samej.

123. Ustanovenie o zmluvnej pokute vo VOP k zmluve zo dňa 1.2.2011 nebolo individuálne dojednané, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá nerovnováha spočíva už v samotnej skutočnosti, že zmluvná pokuta bola dojednaná iba pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom, a pre prípad porušenia zmluvných povinností dodávateľom dojednaná vôbec nebola, dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 OZ) a z tohto dôvodu je absolútne neplatným zmluvným dojednaním podľa § 53 ods. 5 OZ. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zmluvná pokuta nebola medzi zmluvnými stranami platne dojednaná, pre rozhodnutie súdu v tomto spore nebolo rozhodné, že časť úhrad žalovaným si veriteľ započítal na úroky, na poplatky, prípadne aj na zmluvnú pokutu, na ktoré nemal zákonný nárok. Preto veriteľovi vznikol nárok na vrátenie rozdielu medzi sumou reálne poskytnutého úveru (5.877,- eur) a celkovou sumou zaplatenou žalovaným z predmetného zmluvného vzťahu (2.740,28 eura) v zodpovedajúcom rozsahu 3.136,72 eura.

124. Žalovaný nesplácal úver riadne a včas, na čo reagoval pôvodný žalobca výpoveďou zmluvy zo dňa 1.2.2011, ktorá bola zmluvou na dobu určitú, k čomu súd poznamenáva, že výpoveď zmluvy na dobu určitú zákon nepripúšťa, preto je výpoveď absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Táto

výpoveď preto nebola ani spôsobilá vyvolať žiadne právne účinky, a už vôbec nie účinky odstúpenia od zmluvy, ani účinky jednorazového zosplatnenia celého úveru. Tieto účinky nemožno vyvodiť ani z obsahu textu písomných výpovedí pôvodného žalobcu. Tak, ako inštitúty výpovede, odstúpenia od zmluvy aj jednorazového zosplatnenia dlhu sú odlišné a upravené v rôznych zákonných ustanoveniach, aj samotný pôvodný žalobca vo VOP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť predmetných zmlúv o úvere, tieto inštitúty odlišoval, keďže ich upravil v rôznych častiach VOP.

125. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzavrel pôvodný žalobca ako veriteľ so žalovaným ako dlžníkom dňa 18.10.2011, sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 228,- eur na kúpu tovaru špecifikovaného ako hromadné nákupy čierneho elektra s kúpnu cenou 228,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať spolu s úrokom z úveru s fixnou úrokovou sadzbou 39 % p. a. v 10 mesačných splátkach po 27,97 eura vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 15.11.2011. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 15.8.2012. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, bola v zmluve uvedená sumou 279,70 eura. V zmluve si zvolil žalovaný základný súbor poistenia za poplatok za poistenie vo výške 3,33 %. Suma poplatku za poistenie nie je v zmluve výslovne uvedená. RPMN bola v zmluve uvedená údajom 46,78 %. Priemerná RPMN bola v zmluve uvedená údajom 42,36 %.

126. Aj úver zo dňa 18.10.2011 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko aj v tomto prípade je údaj o RPMN uvedený v zmluve v neprospech spotrebiteľa. Súčasťou splátok úveru podľa zmluvy mal byť aj poplatok za poistenie, pričom ani v prípade tejto zmluvy žalobca nepreukázal súdu, že by žalovaný mal možnosť výberu medzi uzavretím zmluvy s poistením a zmluvy bez poistenia za rovnakých podmienok, a preto do celkových nákladov spotrebiteľa zahrnul súd pri výpočte RP? MN aj poplatok za poistenie. Doplnením vstupných údajov do vzorca pre výpočet RPMN tak, ako je uvedený v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (viac v odseku 103. tohto odôvodnenia) súd zistil, že aj pri splátke v sume 27,97 eura mesačne, za použitia kalkulačky pre výpočet RPMN zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, konkrétne na internetovej stránke www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade 52,83 %. Keďže pre výpočet PRMN podľa vyššie uvedeného vzorca možno použiť rôzne metodiky, za použitia rôznych vstupných údajov, súd vypočítal RPMN aj dosadením vstupných údajov za použitia kalkulačky pre spotrebiteľský úver na internetovej stránke: <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>, z ktorej súd zistil, že skutočná RPMN v danom prípade bola 58,26 %. V danom prípade, za použitia oboch kalkulačiek súd zistil, že RPMN uvedená v zmluve je uvedená hodnotou 46,78%, a teda je uvedená v neprospech spotrebiteľa, keďže dosadením údajov do vzorca podľa prílohy č. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. overeného použitím dvoch kalkulačiek voľne prístupných na internete, vrátane kalkulačky zverejnenej na internetovej stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, súd zistil, že skutočná RPMN bola v danom prípade vyššia, a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

127. K reálnemu čerpaniu úveru došlo až dňa 18.11.2011, a to financovaním pôvodným žalobcom v prospech predajcu. Keďže k čerpaniu úveru došlo až po splatnosti prvej splátky podľa zmluvy, pôvodný žalobca „posunul“ splatnosť všetkých splátok úveru o jeden mesiac neskôr. Keďže žalovaný nesplácal úver riadne a včas, pôvodný žalobca listom zo dňa 9.11.2012 zaslal žalovanému predžalobnú upomienku, v ktorej skonštatoval splatnosť celého úveru ku dňu 15.9.2012. Tento dátum korešponduje s termínom konečnej splatnosti pri riadnom splácaní podľa zmluvy, prihliadnuc na „posunutie“ splatnosti všetkých splátok podľa zmluvy z dôvodu reálneho poskytnutia úveru po splatnosti prvej splátky podľa zmluvy. Nakoľko posledná splátka úveru zo zmluvy zo dňa 18.10.2011, s prihliadnutím na „jednomesačné posunutie“, bola podľa zmluvy splatná dňa 15.9.2012, ktorý dátum je z toho dôvodu zároveň termínom konečnej splatnosti úveru.

128. Ustanovenie o zmluvnej pokute v zmluve zo dňa 18.10.2011 nebolo individuálne dojednané, keďže tvorí text vopred predtlačenej formulára. Predmetné zmluvné dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ktorá nerovnováha spočíva už v samotnej skutočnosti, že zmluvná pokuta bola dojednaná iba pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom, a pre prípad porušenia zmluvných povinností dodávateľom dojednaná vôbec nebola. Dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 OZ), a z tohto dôvodu je absolútne neplatným zmluvným dojednaním podľa § 53 ods. 5 OZ. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zmluvná pokuta nebola medzi zmluvnými stranami

platne dojednaná, pre rozhodnutie súdu v tomto spore nebolo rozhodné, že časť úhrad žalovaným si veriteľ započítal na úroky, na poplatky, a prípadne aj na zmluvnú pokutu, na ktoré nemal zákonný nárok. Preto veriteľovi vznikol nárok na vrátenie rozdielu medzi sumou reálne poskytnutého úveru (288,- eur) a celkovou sumou zaplatenou žalovaným z predmetného zmluvného vzťahu (117,91 eura) v zodpovedajúcom rozsahu 110,09 eura.

129. Pôvodný žalobca zanikol k 30.6.2016, a jeho univerzálnym právnym nástupcom sa stala spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, o ktorej súd uznesením z 24.7.2017 rozhodol, že s ňou pokračuje v konaní.

130. Osobitný subjekt opakovane počas sporu namietal nedostatok právneho zastúpenia žalobcu v tomto spore, ktorú námietku vyhodnotil súd ako nedôvodnú po dodatočnom predložení listín preukazujúcich oprávnenie osôb splnomocniť euroadvokátku JUDr. Helenu Strachotovú v mene pôvodného žalobcu na zastupovanie v tomto spore, vrátane podania žaloby, ako aj oprávnenie osôb splnomocniť túto euroadvokátku v mene súčasného žalobcu na jeho zastupovanie v tomto spore (viac v odsekoch 8. až 30. tohto odôvodnenia).

131. Žalobca dostatočným spôsobom osvedčil svoju aktívnu legitimáciu v tomto spore, ktorý je v tomto spore riadne zastúpený právnou zástupkyňou uvedenou v záhlaví tohto rozsudku.

132. Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s platením peňažného dlhu, žalobca má popri nároku na zaplatenie dlžných súm z predmetných úverových vzťahov aj nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktoré si uplatnil pôvodný žalobca vo forme úrokov z omeškania a vo forme nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

133. Osobitný subjekt argumentoval, že výpovede všetkých úverových zmlúv sú neplatné, pričom odkázal na ust. § 53 ods. 4 OZ vo vzťahu k prvej úverovej zmluve zo dňa 2.3.2010, a na ust. § 14 ods. 12 zákona č. 129/2010 Z. z. vo vzťahu k ďalším dvom úverovým zmluvám. Táto argumentácia je však iba sčasti dôvodná. Z obsahu listinných dôkazov bolo nepochybné, že pôvodný žalobca vypovedal dve z troch úverových zmlúv, a to zmluvu o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010 a zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 1.2.2011. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010 bola uzavretá na dobu neurčitú, a teda bolo možné ju vypovedať. Účinnosť výpovede však bola dojednaná v rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. g) OZ. Súd aplikoval preto na danú situáciu ust. § 14 ods. 2 v spojení s prechodným ustanovením § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom ustálil, že účinky výpovede v danom prípade nastali k 23.1.2013 (viac v odseku 119. tohto odôvodnenia). Nakoľko žalovaný hradil z predmetného revolvingového úveru sumu vysoko prevyšujúcu súčet splátok istiny revolvingového úveru, zročných pred účinnosťou výpovede uplynutím zákonnej výpovednej doby, súd priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške ním uplatnenej sadzby úrokov z omeškania, avšak až odo dňa bezprostredne nasledujúceho po účinnosti výpovede podľa zákona, t. j. od 24.1.2013 až do zaplatenia.

134. Keďže inštitút výpovede je odlišný od inštitútu odstúpenia od zmluvy, ako aj od inštitútu zosplatenia úveru, t. j. vyhlásenia celého dlhu za predčasne splatný, výpoveď zmluvy na dobu určitú, v danom prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 1.2.2011, bola absolútne neplatná pre rozpor so zákonom. Táto výpoveď preto nebola ani spôsobilá vyvolať žiadne právne účinky, a už vôbec nie účinky odstúpenia od zmluvy, ani účinky jednorazového zosplatenia celého úveru. Tieto účinky nemožno vyvodiť ani z obsahu textu písomných výpovedí pôvodného žalobcu. Tak, ako inštitúty výpovede, odstúpenia od zmluvy aj jednorazového zosplatenia dlhu sú odlišné a upravené v rôznych zákonných ustanoveniach, aj samotný pôvodný žalobca vo VOP, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť predmetných zmlúv o úvere, tieto inštitúty odlišoval, keďže ich upravil v rôznych častiach VOP. Zo zmluvy o úvere zo dňa 1.2.2011 mohol súd priznať žalobcovi úroky z omeškania za obdobie uplatnené žalobou, teda od 5.11.2012, iba z tej časti nesplateného istiny reálne poskytnutého úveru, ktorá bola súčasťou splátok zročných ešte pred týmto dátumom, a preto za obdobie od 5.11.2012 priznal súd žalobcovi úroky z omeškania iba zo sumy istiny reálne nesplateného zročného úveru v zodpovedajúcej výške 22,27 eura, vypočítanej ako súčet splátok istiny úveru splatných za obdobie do 4.11.2012 v celkovej sume 2.762,55 eura, po odpočítaní všetkých úhrad žalovaného z tohto úveru za obdobie do 4.11.2012 v zodpovedajúcej sume 2.740,28 eura. Nakoľko za obdobie od 5.11.2012 nezaplatil žalovaný žalobcovi už žiadnu sumu z tohto úveru, priznal súd žalovanému úroky z omeškania z každej neskôr zročnej splátky istiny úveru za obdobie odo dňa bezprostredne nasledujúceho po dátume splatnosti jednotlivých splátok samostatne.

Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že pre zákonnú výšku úrokov z omeškania je rozhodujúci skutočný prvý deň omeškania dlžníka s platením dlhu, a nie deň, od ktorého si veriteľ uplatnil úroky z omeškania voči dlžníkovi. Keďže základná úroková sadzba ECB sa postupom času znižovala, znižovala sa aj zákonná výška úrokov z omeškania, preto za omeškanie žalovaného s platením dlhu alebo jeho časti, s platením ktorého sa dostal žalovaný reálne do omeškania období od 8.5.2013 do 12.11.2013, priznal súd žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,50 % ročne z dlžnej sumy. Za omeškanie žalovaného s platením dlhu alebo jeho časti, s platením ktorého sa dostal žalovaný reálne do omeškania období od 13.11.2013 do 10.6.2014, priznal súd žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,25 % ročne, a v prípade omeškania žalovaného zo splátok istiny úveru, prvý deň omeškania platenia ktorých pripadol na obdobie od 11.6.2014 do 9.9.2014, priznal súd žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,15 % ročne z dlžnej sumy.

135. Zmluvu zo dňa 18.10.2011 pôvodný žalobca žalovanému nevypovedal, pretože vo vzťahu k tejto zmluve poslal iba žalovanému predžalobnú upomienku, v ktorej skonštatoval splatnosť celého úveru ku dňu 15.9.2012. Súd zistil, že tento dátum korešponduje s termínom konečnej splatnosti pri riadnom splácaní podľa zmluvy, prihliadnuc na „posunutie“ splatnosti všetkých splátok podľa zmluvy z dôvodu reálneho poskytnutia úveru po splatnosti prvej splátky podľa zmluvy. Nakoľko posledná splátka úveru zo zmluvy zo dňa 18.10.2011, s prihliadnutím na „jednomesačné posunutie“, bola podľa zmluvy splatná dňa 15.9.2012, ktorý dátum je z toho dôvodu zároveň termínom konečnej splatnosti úveru, a žalobca si uplatnil úroky z omeškania z tohto úveru až od neskoršieho dátumu, než bol termín konečnej splatnosti úveru zo zmluvy. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania od 5.11.2012 tak, ako sa domáhal žalobou, iba s tým rozdielom, že súd mu priznal úroky z omeškania iba zo sumy nesplatennej istiny reálne poskytnutého úveru, t. j. zo sumy 110,09 eura. Nakoľko zo zmluvy zo dňa 18.10.2011 si žalobca uplatnil úroky z omeškania v sadzbe 8,75 % ročne, súd žalobcovi takto uplatnenú sadzbu úrokov z omeškania priznal, keďže túto si uplatnil aj s dlžných splátok istiny úveru, s platením ktorých sa ostal žalovaný do omeškania v čase, kedy bola zákonná výška úrokov z omeškania vyššia (9 % ročne). Rešpektujúc zásadu non ultra petitem, podľa ktorej súd nemôže priznať žalobcovi viac, než sa žalobou domáha (§ 216 CSP), súd priznal žalobcovi úroky z omeškania z úveru zo dňa 18.10.2011 v žalobcom uplatnenej úrokovej sadzbe od dátumu uvedeného v žalobe.

136. Pôvodný žalobca si uplatnil žalobou ako príslušenstvo pohľadávky aj náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré si uplatnil nielen za poštovné náklady, ale aj vo výške priemeru celkových mesačných nákladov pôvodného žalobcu za vyhľadávanie kontaktov, za mobil, za SMS-správy, mzdové náklady, náklady za priestory, za odpis IT zariadení a nábytku a za software, ktoré prepočítal na jedného klienta. Okrem poštovného žalobca nielenže nepreukázal súdu skutočnú výšku nákladov, ale uplatnil si aj také náklady, ktoré mu nemohli vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s uplatnením predmetných pohľadávok voči žalovanému. Za náklady pôvodného žalobcu spojené s uplatnením pohľadávky v žiadnom prípade nemožno považovať mzdové náklady na jeho zamestnancov, odpisy IT zariadení a nábytku, software náklady za SMS-správy, za vyhľadávanie kontaktov a za mobil, keďže výška mzdy zamestnancov pôvodného žalobcu s veľmi veľkou pravdepodobnosťou nebola vyššia iba z dôvodu, že pôvodný žalobca pristúpil k vymáhaniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému. Rovnako odpis IT zariadení, náklady za prevádzkové priestory, za nábytok nemohli vzniknúť v priamej príčinnej súvislosti s vymáhaním predmetnej pohľadávky. Náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky si nemôže žalobca uplatniť ani vo forme paušálnej sumy, keďže táto nevyjadruje skutočnú sumu nákladov spojených s uplatnením konkrétnej pohľadávky, a je tak v rozpore s ust. § 121 ods. 3 OZ o príslušenstve pohľadávky. Súd pritom zaujal výklad v prospech spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ), a priznal žalobcovi iba náhradu preukázaných účelných nákladov spojených s uplatnením predmetných pohľadávok ešte pred začatím tohto konania, a to vo výške poštovného za dve zásielky s doručenkou, a to za odoslanie výpovede zo dňa 22.11.2012 o vypovedaní zmluvy o revolvingovom úvere a za odoslanie predžalobnej upomienky zo dňa 9.11.2012, teda vo výške poštovného vypočítaného ako 1,65 eura/ zásielka x 2 zásielky, spolu 3,- eurá. Za odoslanie výpovede zo dňa 9.11.2012 o vypovedaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 1.2.2011 súd žalobcovi náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky nepriznal, nakoľko poštovné za túto výpoveď nemožno považovať sa účelne vynaložené náklady, nakoľko táto výpoveď bola absolútne neplatná, keďže bola uskutočnená v rozpore so zákonom (§ 14 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.) zo zákona zakázaná, aplikujúc princíp spravodlivosti (čl. 2 CSP), keďže veriteľ nemôže od dlžníka, ktorý je navyše aj spotrebiteľom, spravodlivo požadovať náhradu neúčelných nákladov spojených s uplatnením pohľadávky.

137. Argumentácia osobitného subjektu, že žalovaný mal uzavreté poistenie úveru pre prípad platobnej neschopnosti, nebola v tomto spore relevantná. V tejto súvislosti súd uvádza, že existencia poistného vzťahu nezabavuje dlžníka povinnosti splniť svoj záväzok veriteľovi ani vtedy, ak by mu aj reálne vznikol nárok na poistné plnenie. Predmetom toho sporu nie je totiž nárok žalovaného z poistného plnenia proti poisťovateľovi. V tomto spore nebolo ani dostatočne za preukázané, či by reálne vzniklo poistenie žalovaného pre prípad jeho platobnej neschopnosti splácať predmetné spotrebiteľské úvery, a už vôbec nie, či nastala poistná udalosť podľa poistných podmienok.

138. Výhrada osobitného subjektu, že žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom, že by jeho právny predchodca s odbornou starostlivosťou skúmal schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., sa zakladala síce na pravde, avšak zákon č. 129/2010 Z.z. platný a účinný v čase uzavretia zmluvy zo dňa 1.2.2011 a zmluvy zo dňa 18.10.2021 s porušením tejto zákonnej povinnosti spájal „iba“ sankciu nemožnosti veriteľa vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Ani v jednom z týchto dvoch úverov pôvodný žalobca nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru, v jednom prípade výpoveď pôvodného žalobcu bola absolútne neplatná a v druhom prípade iba v predžalobnej upomienke skonštatoval veriteľ dátum splatnosti úveru, ktorý bol totožný s termínom konečnej splatnosti úveru. Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 2.3.2010 bola uzavretá ešte za účinnosti zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý neukladal veriteľovi výslovne povinnosť s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver ešte pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

139. Osobitný subjekt namietal aj veľkosť písma na všetkých troch úverových zmluvách, ktoré, podľa jeho názoru, je drobné až do tej miery, že spôsobuje absolútnu neplatnosť týchto zmlúv, k čomu súd poznamenáva, že ani táto námietka osobitného subjektu nie je dôvodná, keďže písmo vo všetkých troch dokumentoch, napriek skutočnosti, že je naozaj drobné, je stále dostatočne čitateľné. Konajúcemu súdu neostávalo nič iné, iba skonštatovať, že pre osoby s neoslabeným nepoškodeným zrakom sú čitateľné, a že pre osoby s oslabeným zrakom sú tiež čitateľné, za použitia primeraných optických pomôcok. Pokiaľ ide o rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo/320/2013, na ktorý odkázal osobitný subjekt na strane žalovaného, konajúci súd zdôrazňuje, že v predmetnom rozsudku sa opakovane uvádza, že neprimerane drobné písmo bolo použité nielen v úverových zmluvných podmienkach, ale aj v samotnom texte úverovej zmluvy, a že predmetný text zmluvy bol voľným okom nečitateľný. Tieto podmienky nečitateľnosti, a tým aj neplatnosti zmluvy, však v tomto spore neboli splnené, a to v prípade žiadnej troch zmlúv. Ďalej súd dodáva, že ust. § 53c OZ v znení účinnom od 1.6.2014 spojený s ust. § 1b nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., účinného až od 1.1.2015, upravujúce minimálnu veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách pod sankciou absolútnej neplatnosti spotrebiteľskej zmluvy v prípade nedodržania minimálnej veľkosti písma stanovenej právnym predpisom, nemožno aplikovať na predmetné zmluvy, keďže predmetné zmluvy boli uzavreté pred účinnosťou týchto ustanovení, rešpektujúc zásadu zákazu retroaktivity a prechodné ustanovenia § 10d ods. 3 citovaného nariadenia vlády a § 879r OZ. Na zmluvu o revolvingovom úvere nemožno aplikovať ani ust. § 53c OZ v znení účinnom od 1.6.2010 do 31.5.2014, keďže zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 2.3.2010, teda ešte pred zavedením ustanovenia § 53c do Občianskeho zákonníka, ktoré nie je možné aplikovať na túto zmluvu rešpektujúc prechodné ustanovenie § 879m OZ.

140. Nedôvodná je aj námietka premlčania vznesená osobitným subjektom aj žalovaným na v tomto spore, keďže všetky tri úvery sa zo zákona považujú za bezúročné a bezpoplatkové, nie však za bezdôvodné obohatenie z neplatných zmlúv, ako sa domnieval žalovaný spolu s osobitným subjektom. Na všetky tri záväzkové právne vzťahy sa preto vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 OZ. Keďže zo všetkých zmlúv bol žalovaný povinný plniť formou splátok, súd zistil, že splátky, ktoré nadobudli zročnosť skôr než 3 roky pred začatím tohto konania, nie sú predmetom tohto sporu, keďže z obsahu spisu je nepochybné, že splátky zo všetkých troch zmlúv žalovaný spočiatku splácal v plnej výške, hoci častokrát s omeškaním. Je síce pravdou, že poplatky a úroky zo všetkých troch zmlúv v danom prípade predstavujú bezdôvodné obohatenie, avšak to súd žalobcovi nepriznal (výrok II.) z dôvodu, že nemá na úroky a poplatky z týchto úverov právny nárok. Neplatné je aj započítanie vzájomných pohľadávok uskutočnené žalovaným na pojednávaní dňa 15.4.2021, ktoré súd spísal do zápisnice, ktoré vyhlásenie v zápisnici žalovaný podpísal. Zápisnica bola následne doručená protistrane dňa 22.4.2021, avšak bez podpisu žalovaného na jeho započítacom prejave. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že aj keby tento započítací prejav bol žalovaným podpísaný aj na rovnopise, odpise, príp. kópii zápisnice doručenej protistrane, tento započítací prejav bol neplatný,

keďže žalovaný celkom zrejme nesprávne pochopil obsah podania pôvodného žalobcu, ktorým pôvodný žalobca doplnil a upresnil žalobu. Nesprávna interpretácia podania pôvodného žalobcu samotným žalovaným a osobitným subjektom spočíva v nepochopení revolvingového úveru zo dňa 2.3.2010, keďže zo zmluvy o revolvingovom úvere, ako aj z kontextu celého podania pôvodného žalobcu, je nepochybné, že z revolvingového úveru žalovaný reálne čerpal oveľa vyššiu sumu než úverový rámec uvedený v zmluve (700, - eur) tak, ako je uvedené v predmetnom podaní, ako aj v ďalších listinných dôkazoch predložených žalujúcou stranou. Žalovaný totiž v priebehu sporu nenamietal, že by tieto transakcie revolvingového úveru neuskutočnil v sumách a v čase uvedených v prehľade čerpania revolvingového úveru. Keďže započítací prejav žalovaného smeroval k započítaniu jeho neexistujúcej pohľadávky s pohľadávky oproti pohľadávkam žalobcu, tento právny úkon je absolútne neplatný pre nemožnosť plnenia (§ 37 ods. 2 OZ).

141. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení priznal súd žalobcovi nesplatené istiny reálne poskytnutých úverov v sumách 245,93 eura, 3.136,72 eura a 110,09 eura, spolu 3.492,74 eura, ďalej príslušenstvo pohľadávok vo výške účelných preukázaných nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v celkovej sume 3,- eurá, spolu sumu 3.495,74 eura, ako aj príslušenstvo pozostávajúce z úrokov z omeškania z priznaných dlžných istín reálne poskytnutých úverov tak, ako sú uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Pri určení lehoty na plnenie zohľadnil súd vysokú sumu, na zaplatenie ktorej zaviazal žalovaného spotrebiteľa, a preto mu výnimočne poskytol 30-dňovú lehotu na plnenie, ktorá začne plynúť od právoplatnosti tohto rozsudku.

142. V prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol (II. výrok), teda v časti úrokov a poplatkov z úveru, vrátane poplatkov za poistenie, ako aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky prevyšujúcich sumu 3,- eurá, ktoré buď nevznikli v priamej príčinnej súvislosti s vymáhaním predmetných pohľadávok alebo neboli vôbec preukázané alebo neboli účelné.

143. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

144. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

145. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

146. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

147. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

148. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

149. V tomto spore mali vo veci čiastočný úspech obe strany. Nakoľko súd zamietol žalobu vo veľkej časti uplatneného príslušenstva pohľadávky, vyjadreného percentuálnymi sadzbami, v súlade s princípom spravodlivosti (č. I. 2 CSP), na účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania zohľadnil súd nielen žalovanú istinu, ale aj výšku celého príslušenstva žalovanej istiny. Keďže pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia (§ 217 ods. 1 CSP), vychádzal súd z hodnoty sporu, vrátane výšky príslušenstva pohľadávky vypočítanej ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 7.5.2011. Predmetom sporu bolo zaplatenie sumy 6.148,98 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,99 % ročne zo sumy 4.553,65 eura od 5.11.2012 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 163,08 eura od 5.11.2012 do zaplatenia, so zmluvným úrokom vo výške 21,24 % ročne zo sumy 714,41 eura od 16.11.2012 do zaplatenia, s 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.108,73 eura od 1.2.2013 do zaplatenia, zo sumy 192,49 eura od 16.9.2012 do zaplatenia, zo sumy 847,76 eura od 23.11.2012 do zaplatenia, všetky zmluvné úroky ku dňu vyhlásenia rozsudku v zodpovedajúcej sume 8.798,95 eura a všetky úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku v zodpovedajúcej sume 4.469,33 eura, a teda premet sporu ku dňu vyhlásenia rozsudku, t. j. k 7.5.2021 vo výške 19.417,26 eura vrátane príslušenstva.

150. Žalobca bol úspešný v časti o zaplataenie istín nevrátených súm úverov v celkovej sume 3.492,74 eura, z preukázaných účelných nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške poštovného sume 3,- eurá, spolu s úrokmi z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto rozsudku. Výška všetkých súdom priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedala sume 2.221,14 eura, a teda celkový úspech žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku ku dňu vyhlásenia rozsudku zodpovedal sume 5.716,88 eura vrátane príslušenstva, čo predstavuje 29,44 % predmetu sporu.

151. Žalovaný bol úspešný v časti zamietnutia žaloby, teda v časti o zaplataenie sumy 2.656,24 eura s spolu so zmluvným úrokom vo výške 17,99 % ročne zo sumy 4.553,65 eura od 5.11.2012 do zaplataenia, so zmluvným úrokom vo výške 39 % ročne zo sumy 163,08 eura od 5.11.2012 do zaplataenia, so zmluvným úrokom vo výške 21,24 % ročne zo sumy 714,41 eura od 16.11.2021 do zaplataenia, všetky zmluvné úroky ku dňu vyhlásenia rozsudku v zodpovedajúcej sume 8.798,95 eura a v časti úrokov z omeškania v rozsahu prevyšujúcom priznaným úrokom z omeškania, zamietnuté úroky z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku v zodpovedajúcej sume 2.248,19 eura (vypočítanej ako uplatnené úroky z omeškania v celkovej sume 4.469,33 eura mínus priznané úroky z omeškania v celkovej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 2.221,14 eura), a teda žalovaný bol úspešný v časti predmetu sporu v zodpovedajúcej sume ku dňu vyhlásenia rozsudku v zodpovedajúcej sume 13.700,38 eura vrátane príslušenstva, čo predstavuje 70,56 % predmetu sporu.

152. Nakoľko žalovaný mal v spore výrazne vyšší úspech než žalobca, a súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP, súd podľa § 255 ods. 2 CSP náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu vypočítanom ako rozdiel medzi pomerom úspechu žalovaného vo veci samej (70,56 %) a pomerom úspechu žalobcu vo veci samej (29,44 %) v zodpovedajúcom rozsahu 41,12 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

153. Podľa § 95 ods. 1 CSP, na ochranu práv strany môže súd aj bez návrhu do konania pribrať orgán verejnej moci, v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských práv a slobôd, alebo právnickú osobu, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, ak s tým strana, na ochranu práv ktorej má vystupovať, súhlasí.

154. Podľa § 95 ods. 2 CSP, subjekt podľa odseku 1 je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu.

155. Osobitný subjekt na strane žalovaného je občianskym združením založeným na ochranu spotrebiteľa, ktoré napriek tomu sa dalo v spore zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Tento sa konania aktívne zúčastňoval, avšak neuviedol žiadne také okolnosti, pre ktoré by súd rozhodol inak, než by bol rozhodol aj bez jeho aktívnej účasti, keďže všetky námietky ním vznesené v priebehu sporu, ako námietka premlčania, tvrdenie o absolútnej neplatnosti všetkých troch zmlúv, započítanie (údajného) preplatku a výhrady nedostatku zastúpenia žalobcu, sa ukázali byť ako nedôvodné.

156. Inštitút vedľajšieho účastníka, tak ako bol upravený v Občianskom súdnom poriadku, bol s účinnosťou od 1.7.2016 nahradený inštitútom intervenienta, upraveným v ust. § 81 a nasl. CSP, a to vo forme komplexnej úpravy intervenienta ako nového právneho inštitútu. Intervenient je osoba, ktorá má právny záujem na výsledku konania. Odstránila sa teda predchádzajúca právna úprava, podľa ktorej, keď vedľajším účastníkom mohla byť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Táto má však v súčasnosti (za splnenia zákonných podmienok) postavenie osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami (§ 95 CSP). Osobitný subjekt je v ust. § 95 CSP definovaný ako orgán verejnej moci, prípadne právnická osoba. Ods. 2 ust. § 95 CSP používa pojem subjekt, pričom ods. 3 výslovne uvádza, že ak úkony právnickej osoby podľa odseku 1 odporujú úkonom strany, teda právna úprava sa vyhyba pojmu „strana sporu“, ako je definované v piatej hlave CSP, pričom šiesta hlava používa pojem „iné subjekty konania“.

157. Ústava Slovenskej republiky nevyklučuje spotrebiteľské združenie z práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Ústavné právo na právnu pomoc využil aj žalobca ako právnická osoba, a niet dôvodu odopierať toto právo občianskemu združeniu, predmetom ktorého je ochrana práv spotrebiteľov.

Predmet činnosti takéhoto združenia však neznamená, že ho musia tvoriť len právne znalé osoby ovládajúce zákony a iné právne predpisy súvisiace s predmetom ich činnosti. Keďže spotrebiteľské združenie nebolo intervenientom v tomto spore, kedy by súd skúmal účelnosť trov jeho právneho zastúpenia v súlade s uznesením NSSR sp. zn. 4MCdo/15/2014 z 27. 10. 2015, predovšetkým, či vyjadrenia právneho zástupcu intervenienta mali za následok vyšší úspech žalovaného spotrebiteľa v spore, než by mal bez vyjadrení právneho zástupcu intervenienta, kedy by bolo potrebné trovy právneho zastupovania vynaložené na ochranu žalovaného v spore považovať za účelne vynaložené výdavky podľa § 251 CSP.

158. Osobitný subjekt nebol v predmetnom konaní stranou sporu, preto podľa ust. § 255 ods. 1 CSP nemá nárok ani na náhradu trov konania, nakoľko tento súd prizná len strane sporu. Súd teda o trovách konania osobitného subjektu rozhodnúť mohol, avšak iba tak, že mu nárok náhradu trov konania neprizná, keďže osobitný subjekt nie je subjektom, ktorému môže byť priznaný nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP.

159. S poukazom na uvedené súd osobitnému subjektu náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP nepriznal, keďže nie je stranou sporu, a jeho právny zástupca v tomto spore neučinil žiadny taký úkon v spore, ktorý by zvýšil úspech žalovaného v spore, prihliadnuc na povahu spotrebiteľského sporu, kedy súd vykonáva aj tie dôkazy ktoré spotrebiteľ nenavrhol, kedy súd podrobuje súdному prieskumu predmetné spotrebiteľské zmluvy z úradnej povinnosti (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v písomnom vyhotovení

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.